

ILLINOIS

NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh požehnává.“

JOSEF KARDINAL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel: (312) 656 - 1050

Udržení českého vědomí, řeči
a novín v Americe žádá osobní
obětí a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XIV. — Číslo (No.) 3.

Saturday January 21, 1989 (Sobota 21. I. 1989)

K VÝMĚNĚ STRÁŽÍ V BÍLÉM DOMĚ

**President R. Reagan,
odcházející do výslužby
se rozloučil s americkým lidem**

Washington. - Dne 11. ledna - osm dnů před skončením své presidentské funkce - president Ronald Reagan pronesl v Ovalové síni Bílého domu svou 20. min. řeč na rozloučenou s americkým lidem. Při ní připomněl úspěchy své vlády a přál Američanům všechno nejlepší do budoucna. Řekl: „Byly dva velké triumfy, dvě věci, na které jsem opravdu hrdý. Jedna věc je ekonomická obroda, ve které americký lid vytvořil a obdělal 19 milionů nových pracovních míst. Druhá věc je obroda našeho mravního obrazu ve světě. Amerika je ve světě opět respektována a je hledáno její mravní vedení.“ S přáním všeho dobrého sovětskému vládci Gorbačovovi vyslovil naději, že nové dobré vztahy mezi USA a SSSR, dosažené za jeho vlády, budou trvat dále. Aby tato obnova však mohla pokračovat, bude musit být podložena činy a nikoliv pouze sliby a propagandou. Také řekl, že v posledních 30 letech v USA ochaboval vlastenecký cit a ideály, na kterých Amerika byla založena a se rozvíjela; tento vlastenecký cit a tradiční americké hodnoty, které jsou hodnotami zdravého rozumu, bude nutno znovu

zavést do denního života. Bude také nutno hájit americké svobody, včetně svobody projevu, svobody náboženství a svobody v podnikání vůči různým směrům a proudům uvnitř USA. Ameriku svých představ přirovnal k „zářnému městu“, postavenému na hoře: „V mé mysli to bylo vysoké, hrdé město, zbudované na skalách silnějších než je oceán, ošlehané větry, požehnané Bohem a hemžící se lidmi všech ras, národů, kategorií a náboženství, žijícími v harmonii a v míru. Bylo to město se svobodnými přístavy, plnými obchody a tvořivostí: bude-li toto město musit být obeháno zdmi, ve zdích budou dveře, otevřené pro každého, kdo bude mít vůli a srdce tam dospět.“ Pak ještě řekl, že toto město je nyní „blahobytnější, bezpečnější a šťastnější než bylo před osmi roky.“ Všechno to bylo dosaženo pouze úsilím amerického lidu, amerických mužů a žen. Jen americký lid je tvůrcem velké Ameriky, stejně jako tomu bylo vždycky v minulosti. Ke konci pak řekl: „Moji přátelé, my všichni jsme to udělali dohromady. Učinili jsme své město silnější. Učinili jsme své město svobodnější. A zanechali jsme je v dobrých rukou.“ Politici analytici vesměs přiznávají, že Reagan byl jedním z nejpopulárnějších presidentů našeho století. - President Reagan se však snažil obrodit

americkou ekonomii a kvůli okolnostem byl nucen v alternativě „kanony nebo maslo“ někdy zvolit „kanony“ pro zajištění bezpečnosti své země. Proto někteří jeho kritici mu vytýkají, že obětmi „utahování pásků“ byli nejvíce chudí lidé. Podstatně však byla snížena úřední byrokracie, pověřená rozdělováním vládní pomoci nemajetným a prováděním programů ve prospěch chudých. O lidech bez domova, kteří byli nuceni žít na ulicích, ne zcela spravedlivě řekl, že prý Tito lidé si to sami vyvolili, protože dávají přednost „teplému mřížoví a trávníku“ před spaním v nolehárnách.“ Tak to úplně není, protože někteří z nich jsou duševně chofí a jen v Chicagu například pro 30 tisíc lidí bez přístřeší je k dispozici jen asi 3 tisíce lůžek v úkrytech. Tak to aspoň oznámili ti, kteří tento problém studovali zblízka. A zatímco v r. 1976 bylo postaveno s federálními subwencemi 167,000 levných bytů pro nemajetné, v přítomnosti jich je stavěno pouze asi 25,000 ročně. Tyto věci však má na svědomí celá federální vláda a nikoliv jen sám president, který jako vrchní symbol pouze formálně dává svolení k tomu, co vláda rozhodne. Dobré presidenta Reagana však je v každém případě nutno uznat mnohé významné úspěchy: ekonomickou obrodu, zvýšení národní bezpečnosti proti komunistickým

41. president Spojených států s chotí Barbarou nastupuje svůj úřad složením přísahy v pátek 20. ledna 1989.

světovládným snahám, jichž se SSSR dosud nezdal ani za Gorbačova, jmenování poctivých a kompetentních soudců do Nejvyššího soudu, který byl před Reaganem ovládan liberalními ideology, kteří chtěli vnucovat celému národu své tzv. pokrokové teorie. Reaganova vláda zahájila proces, kterým se školy opět stávají ústavou opravdového učení a nikoliv zhoubně levicového diskutování a teorizování, šířením pohádek

Freudových představ o relativní mravnosti, Feuerbachova ateismu, anarchie a kultu omamných drog, jako byly doposud. Proto snad v pátek 20. ledna 1989, při nástupu nového presidenta George Bushe mohou Američané Bohu vděčně poděkovat za to, že jej světu zachránil při atentátu stejně jako nám zachránil papeže Jana Pavla II., a vyprošovat jeho nástupci zdraví, požehnání, pomoc a Boží ochranu.

**Tak se přece jen
minulou neděli 15. 1.
(a dokonce
i v pondělí 16. 1.)
v Praze zatýkalo!**

Na výzvu Charty 77 a několika jiných nezávislých občanských hnutí se v neděli odpoledne 15. ledna sešlo přes čtyři tisíce hlavně mladých lidí na Václavském náměstí u Myslbekovy sochy sv. Václava,

aby si společně, klidně, usebraně a vděčně zavzpomínali na tragickou smrt studenta Karlovy univerzity Jana Palacha z r. 1969.

A sotva položilo několik mladých lidí na schody svatováclavského pomníku květiny a rozzálo svíčky, už tu byla policejní vozidla, vodomety, policajti s pendrekem a bomby se slzotvorným plynem. Pokojně usebrané mladé lidi začaly policejní orgány VB a StB surově rozhánět a podle čs. tis-

kové kanceláře ČTK i signatáře Petra Uhla, policie ihned zatkla 14 lidí, mezi nimiž byli v první řadě současní mluvčí Charty 77 Dana Němcová, Šáša Vondra, David Němec a dramturg Václav Havel. Celkem pak bylo odvezeno v „antonech“ na policii 91 účastníků, pokojného setkání k uctění památky 20. výročí Palachovy dobrovolné smrti.

V mezinárodním mínění čs. komunistům tento hrubý policejní zásah však velmi uškodil. Právě v té chvíli totiž

zasedali v rakouské Vídni ministři 35 zemí na konferenci o dodržování Helsinské dohody. Mezi nimi seděl rozpačitě i současný čs. ministr zahraničí Jaromír Johanes, který - když byl předsedou konference vyzván, aby celou věc vysvětlil - se nezmohl na nic jiného, než že něco povídal o nezákonném a nedovoleném shromažďování lidí na veřejném místě, s úmyslem poškodit socialistický stát „na výzvu provokatérů z ciziny“...

Demokratický US kongresník Steny Hoyer z Marylandu, současný předseda „Komise o bezpečnosti a spolupráci v Evropě“, ihned žádal ostatní signatáře Helsinské dohody, aby násilné praxe čs. policie proti poklidným a bezbranným občanům velmi vážně a důtklivě odsoudili. Dokonce i sám US státní sekretář George Shultz vystoupil na zasedání konference osobně a řekl mocipánům v Praze, že USA budou mít též-

(Dokončení ze str. 11)

Sloupek informací

o přímo v ruské povaze zakořeněných těžkostech přijmout a provádět Gorbačovovu perestrojku, a o zase jiných nesnázích těch, kteří nejsou na americkou svobodu připraveni.

Američtí ekonomové upozorňují na nesnázě perestrojky v SSSR

Dva američtí ekonomové, prof. Barney Schwalberg z „Brandeis University“ a národohospodář Barry Bosworth z „Brookings Institution“, se snaží dát odpověď na otázku: „Může se národ, který nikdy v dějinách nepoznal demokracii ani svobodný trh, a který vždy spoléhal na totalitní rozhodování carské vlády a pak státního socialismu, naučit žít spolu s nejistotami soutěživého, ničím neřízeného kapitalismu?“ Oba, stejně jako i jiní západní ekonomové, o tom vyslovují své vážné pochybnosti.

Schwalberg připomněl, že sovětské občané, kteří vzali Gorbačovova slova o perestrojce vážně a začali si počínat jako kapitalisté, záhy zjistili, že jejich spoluobčané na ně hleděli s podezřením a místní komunistické správy je často i potrestaly „kvůli ideologickým úchytkám a kvůli osobní hrabivosti“. Proto v SSSR perestrojka „dosud pře-

dstavuje spíše jen jakési propagační heslo než opravdové činy“. Perestrojka neboli ekonomická restrukturalizace, byla rozhodnuta shora jedním v sov. politice „konečně rozumným člověkem“ - Gorbačovem, říká Schwalberg, který si jasně uvědomil, že kapitalistické pobídky jsou i pro SSSR jediným možným východiskem z upadající řízené ekonomie. Tato jeho originální vize prý však zřejmě dosud neprošla do srdcí a do myslí sovětského lidu, dlouho navyklého na „státem zajištěné“ živobytí, ačkoliv bylo a dosud je velmi chatrné. Ti, kteří jsou v SSSR u vládních kormidel, si dnes často stěžují na odpor obyčejného ruského lidu „zdola“ proti reformám. Sovětský ekonom Abel G. Aganbegyan, jeden z architektů perestrojky napsal, že mnozí sovětské občané těžce nesou, když jejich výdělek má napříště záviset na jejich výkonu. Silnou opozici také prý projevují „loudalové a leniví straníci, zvyklí na stejné platy

pro všechny, pijaní, darmošlapové a zloději.“

Ve Spojených státech veřejná výpomoc rovněž vede k závislosti; zdejší lidé však mají jakousi zkušenost s ekonomikou volného trhu, a jakmile jim to je možné, naleznou si práci a nezástanou závislosti na veřejné pomoci. V SSSR však lidové masy nikdy nepřišly do styku se soutěží. Bosworth říká, že před ruskou revolucí v r. 1917 ruský lid žil prakticky ještě v systému feudální ekonomie. Chytit nyní postavit najednou sovětský lid do soutěživé situace s sebou nevyhnutelně přinese jakýsi „kulturní šok“. Proto také nedávni emigranti ze SSSR do Ameriky zakoušeli značné nesnázě v přizpůsobování se kapitalistickému systému. Někteří se dokonce raději vrátili zpět do SSSR, kde měli od státu zajištěný aspoň skromný výdělek. Jak je potom možno očekávat, ptá se Bosworth, že se Gorbačovovi podaří přesvědčit sovětský lid, aby se rozhodl přijmout a oblíbit si jakýsi počáteční kapitalismus, když po celá staletí žil v systému, který byl úplně cizí drsným skutečným kapitalismu? Sovětskému lidu úplně chybí smysl pro zlepšování životních podmínek soutěží. Jeho životní úroveň je nízká, avšak přitom si navykl na zaručený výdělek a na rozsáhlou kontrolu cen. Sovětský občan „z lidu“ dává přednost jistotě svého nízkého životního stylu, který je státem chráněn, před nadějí v lepší životní styl, který však nikdy není zajištěn a kromě privilegovaných vyvolenců, věrných režimu, jej nikdy nezakusil. Gorbačov musí proto dnes hlavně bojovat proti lethargii a pasivitě tohoto systému. Proto Schwalberg, Bosworth a jiní západní ekonomové se domnívají, že perestrojka si vyžádá dlouhá léta, aby mohla mít úspěch. Na druhé straně však říkají, že sovětská ekonomie se rychle zhoršuje a Gorbačov se nebude moci spoléhat na celá desetiletí, aby mohl zjednat potřebnou nápravu. Náhlý skok do plného kapitalismu by zastihl sovětské občany plně nepřipraveny, a proto je nemyslitelný; přijetí i některých mírných kapitalistických praktik však způsobí, že na začátku životní úroveň sovětského lidu ještě více klesne, než se začne zvyšovat.

Někteří západní ekonomové navrhovali, aby Západ šedě poskytl Sovětskému svazu ekonomickou výpomoc v mnoha bilionech dolarů, aby v přechodné době nedostatků životních potřeb a ekonomických zmatků sovětské vlády mohli zaplavit svou zemi západ-

ním spotřebním zbožím. Tím by byli sovětské občané udrženi ve stavu spokojenosti, zatímco kapitalistický systém bude postupně přeměňovat myšlení lidí a sovětskou ekonomii. Schwalberg a Bosworth však tuto ideu zamítají; je prý totiž nebezpečí, že sovětský lid by si mohl na západní štědrost zvyknout a čekat by na její další projevy, až by se první půjčky vyčerpaly. Západ by v tom pak nemohl pokračovat.

Schwalberg říká, že cesta „perestrojky“ bude tedy pomalá a bolestná, že však jiné cesty není. Připomíná, že krátce před revolucí ruští carové začali zavádět jakýsi počáteční systém soutěžení. Farmářům bylo dovoleno opustit zemědělské obce a obdělávat si své vlastní pozemky; tehdy jich asi 10 milionů o to projevovalo zájem. Lenin prý jednou řekl, že kdyby toto bývalo pokračovalo ještě asi 10 let, v Rusku by bývalo nedošlo ke komunistické revoluci. Západ se také musil dlouhou a tvrdou cestou přizpůsobovat dravým realitám kapitalismu; sovětskému systému to bude rovněž trvat dlouhá léta. Bude nutno získat pro tyto změny samotný lid, který je nepostadatelnou základnou pro každou ekonomii; v přítomnosti však sovětský lid zůstává nepřesvědčen a proti perestrojce se vzpírá.

Toto jsou hlavní myšlenky US ekonomů Schwalberga a Boswortha. Tito specialisté se však nezabývají politickým problémem, který ještě všechno v SSSR daleko více komplikuje. Sovětský komunismus totiž patrně zůstává nezměněn jak ve

své základní povaze tak i v tom, co považuje za svůj hlavní cíl - dobytí a zkomunisození celého světa. Podaří-li se Moskvě zlepšením ekonomie udusit vzrůstající nacionalismy v SSSR, a zdálo-li by se dalším vládcům v Kremli, že Washington je úspěšný a na konečný boj nepřipraven, mohlo by se klidně stát, že v příštím století se nebude rozpakovat 3. světovou válku vyvolat. Pozná se to podle toho, zda přestane zbrojit.

Také americká svoboda má své tvrdé stránky

Al Santoli ve své nově vyšlé knize „New Americans: An Oral History“ podává interview s 19 „moderními americkými emigranty“; o jejich čekaných i nečekaných, příjemných i nepříjemných zkušenostech a problémech s nimiž se setkávají ve své nové vlasti.

Mark Grottel je sovětský Žid, povoláním fyzik, který v roce 1979 vyemigroval do USA spolu se svou ženou, dcerou, bratrem a svou matkou. Záhy po svém příjezdu byl přijat do práce jednou inženýrskou firmou v New Yorku. Od začátku se snažil poctivě pracovat a přizpůsobit se novému okolí; protože však nemluvil dostatečně anglicky, málo se při své práci i jinak stýkal s ostatními zaměstnanci firmy. Když jednoho dne jako obvykle seděl u svého stolu, přišel k němu jeden z místofiditů firmy a řekl mu: „Marku, usměj se!“ Grottel o tom pak řekl Santolimu: „Stále myslím na tento incident a musím se tomu smát. Usměje-li se kdo v SSSR při práci, jeho

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilů a potichu našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

YDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:

„VELI BRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2340 So. 61st CICERO, IL. 60650
Telefon: 656-1050

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2340 So. 61st Ave. Cicero, IL. 60650

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

První poradce a zastupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, IL. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

January 21, 1989 — Vol. XIV. No. 3.

Our 105th Year

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7315 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FONTAINE, ILL. 60020
☎ 587-6111

INSURED SAVINGS
— up to \$100,000.00 —
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp

nadřazený mu řekne: Vy neporadíte; jen promarníte svůj čas! Zde v Americe tomu je opačně.

Místopředseda nechápal, proč jsem se stále tak vážně tvářil, jako bych byl a funusu. Pokoušel se mě rozveselit. Tehdy jsem si poprvé uvědomil, že v této zemi každý se má usmívat."

Po několika letech však Grottel byl propuštěn z práce, protože firma už nepotřebovala jeho služeb. Tehdy mu právě bylo 62 let a náhle si uvědomil, že ve svém věku v Americe těžko nalezne práci. Kvůli svým starostem nemohl ani spát. V té době jeho žena Irena řekla řediteli firmy Santolimu: „V Rusku každý pracuje pro jednoho jediného podnikatele - pro stát. Své zaměstnání máte zaručeno na celý život. Nepůsobíte-li komunistům problémy, nemusíte si dělat starosti. V New Yorku však jsme poprvé zakusili strach z toho, že můžeme být propuštěni a nemít na živobytí ani na byt. Nezávisí to na tom, zda svůj obor dobře ovládáte, ani na tom, v jakých školách jste studovali, ani na tom, jak je člověk v práci výkonný. Všechno závisí pouze na potřebách trhu práce." Grottel ze své strany řekl Santolimu: „Svoboda s sebou přináší vysokou zodpovědnost. V Rusku jsme ti to neuvědomovali. Stát za vás rozhodne o všem: o vaší školní výchově, o práci, kterou obdržíte, o dovolené, kterou dostanete, o bytě, ve kterém máte bydlet... Když ruští emigranti přijdou sem do USA, najednou jim je dána svoboda výběru a sami se musejí rozhodnout. Někteří lidé pak nejsou schopni postarat se sami o sebe a znovu si zbudovat vhodný život."

V ostatních 18 interviewech Santoli ukazuje, jak v různých zemích na světě tisíce lidí kvůli strachu, násilí, útisku, chudobě, pronásledování a nebezpečí ztráty života se rozhodnou opustit svou rodnou zem, a mají-li štěstí, mohou se vystěhovat do USA, do země svobody, do země svých snů. Santoli však zároveň ukazuje, že i americká svoboda je „dvojitou zbraní“, že má svůj rub i líc, i své tvrdé a méně příjemné stránky. V každém případě v USA ulice nejsou dlážděny zlatem, zejména ne pro ty, kteří neznají jazyk, a kteří nejsou vyučeni nějakému povolání, které je v USA hledané. Pro mnohé život ve Spojených státech může být životem chudoby, těžké práce a dlouhého pracovního dne, který je pouze ozářen nadějí, že lepší život budou mít jejich děti, které se dovedou rychle přizpůsobit svému novému okolí a

vhodně se na život v USA připraví.

José Urbina, 26-letý „ilegální“ farmářský dělník z El Paso, Texas, řekl: „Sny, které jsme si - já a moje žena Rosa Maria - dělali o životě ve Spojených státech, jsou na hony vzdáleny skutečnosti. Chovali jsme naději, že tu nalezneme práci a budeme žít v blahobytu. Zatím však nyní, když už tu jsme, naši hlavní starosti je, jak se vůbec uživit."

Noví emigranti se mohou stát Američany v plném slova smyslu za pouhých pět let. Musejí se však podílet na všem, co představuje americkou realitu. Santoli říká, že jsou „americkými stejně, jako je americký jablečný závin“ (apple pie). Nesmějí však zapomenout, že život podle amerického způsobu má také své tvrdé stránky. Nejlépe si na Ameriku zvyknou mladí bezstarostní lidé, anebo rodiny s nějakou pevnou vírou v Boha a touhou, dobře své talenty uplatnit. Santoliho kniha to chce všechno včas připomenout.

XXXI. REPRESENTAČNÍ PLES

Sdružené československé organizace metropolitního Chicaga pořádají opět tradiční Reprezenční ples, pořadím třicátý první. Je opět připravován s mimořádnou péčí v tradici minulých, tak úspěšných Reprezenčních plesů. Bude opět plesem vysoké společenské úrovně v duchu našich národních tradic jak za dob probuzeneckých tak i v dobách svobody naší rodné vlasti.

XXXI. Reprezenční ples bude uspořádán v sobotu 4. února 1989 ve velké plesové síni „Holiday Inn Hillside“ 4400 Frontage Road, Hillside, IL. (vedle Eisenhower Expressway). Začíná v 6 hod. večer společenskou hodinou a večere bude v 7 hod. Po večeri následuje uvádění debutantek plesu pro rok 1989 s pěkným tanečním programem naší mládeže za řízení tanečního mistra Zdeňka Machálky a jeho paní Vlad'ky. Tento pěkný de-

DEBUTANTKY XXXI. REPRESENTAČNÍHO PLESU

Sedící zleva: Jennifer Lyn Bielik - Hoffman Estates; Alyce Sherlag - Brookfield; Barbara Anna Topol - Brookfield; stojící zleva: Sandra Biedron - Palos Park; Michelle Bulir - North Riverside; Nicole Kadubec - Addison; Deborah Batovski - Countryside; Kellie Krauter - Addison; Dasa Pavlatova - Naperville.

butantský program je součástí našich plesů již od roku 1960 a přes 200 mladých dívek, které se programu zúčastnily mají ty nejkrásnější vzpomínky na své první společenské vystoupení.

K tanci budou opět vyhrávat dvě hudby, dechová kapela George Pichy a taneční orchestr Eddie Woods. Vstupné je \$35.00 za osobu, v čemž je zahrnuta večere, vstup a používání nápojů a líhovin po dobu čtyř hodin (open bar).

Také letos se očekává velká návštěva a proto doporučujeme, abyste si včas

zajistili rezervaci stolů u fy: Weber Travel Agency, 6805 W. Cermak Rd., Berwyn, IL. tel. 749-1343, kde obdržíte také bližší informace.

Zveme Vás, milí přátelé, velmi srdečně k návštěvě XXXI. Reprezenčního plesu. Věříme, že přijmete naše pozvání a přijdete strávit příjemný večer v přátelsky družné zábavě a potěšit se z krásného debutantského pořadu, kterého se letos zúčastní 9 mladých dívek.

Těšíme se na shledanou s Vámi v sobotu 4. února 1989.

Plesový výbor

Čs. národní rada americká Oblastní výbor Chicago

srdečně zve na

XXXVIII. REPREZENTAČNÍ PLES pořádaný v sobotu večer 21. ledna 1989

v plesové síni hotelu

THE RITZ-CARLTON CHICAGO

160 East Pearson Street

PŘEDSTAVENÍ DEBUTANTEK 1989

Taneční vystoupení Besedy/Domov

Hraje známý orchestr Bill Scott

VEČERNÍ ÚBOR

Koktejly v 6 hod. večer (bar za hotově)

Večere v 7 hod.

Vstupné včetně večere \$55.00

Prodej vstupenek a rezervace stolů v úředně ČSNRA

28 656 - 1117 - úřední hodiny 9.00 A.M. - 2.00 P.M.

Kašpárkovo loutkové divadlo

v sobotu 28. ledna 1989

ve 4 hod. odpoledne

v novém Velehradě

2340 So. 61st AVE., Cicero, IL.

Má poklonka, nazdárek,
klani se vám Kašpárek!!

SDRUŽENÉ ČESKOSLOVENSKÉ ORGANIZACE METROPOLITNÍHO CHICAGA

srdečně Vás zvou

na

XXXI. REPRESENTAČNÍ PLES pořádaný v sobotu 4. února 1989

ve velké plesové síni

„Holiday Inn Hillside“

4400 Frontage Road, Hillside, IL.

(vedle Eisenhower Expressway)

Uvádění debutantek pro rok 1989 a tanečním vystoupením mladých za řízení manželů Machálkových.

Učinkují dvě hudby:

dechová George Pichy

a taneční orchestr Eddie Woods.

Večerní úbor žádoucí.

Začátek v 6 hod. večer společenskou hodinou;
večere v 7 hod.

Vstupné \$35 za osobu včetně vstupenky, večere a otevřeného bezplatného baru po 4 hodiny.

Předprodej vstupenek a rezervace stolů u:

Weber Travel Agency,
6805 W. Cermak Rd., Berwyn, IL

28 749 - 1343

DOBA "BĚHEM ROKU"

3. NEDELE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí, věčný Bože, — dej, ať jednáme, jak se ti líbí, — abychom oplývali dobrými skutky — ve jménu tvého milovaného Syna Ježíše Krista, našeho Pána. — Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a králuje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY NEHEMIÁSOVY (Neh 8, 2-4a, 5-6, 8-10)

Kněz Ezdráš přinesl Zákon před ohromážděné muže a ženy a ty všechny, kdo byli schopni rozumět. Bylo to prvého dne sedmého měsíce. Četl v něm na prostranství před Vodní bránou od svítání do poledne před muži a ženami a před všemi, kdo byli schopni rozumět. Uši všech s napjetím poslouchaly knihu Zákonu.

Ezdráš, malce Písma, stál na dřevěném výstupku, který zhotovili pro tento účel. Otevřel knihu před očima všeho lidu — stál totiž výš než všichni lidé — a když ji otevřel, všichni lidé se postavili. Ezdráš velebil Hospodina, velkého Boha, a všichni lidé odpověděli se zdviženými rukama: "Amen, Amen!" Vrhli se na kolena a klaněli se Hospodinu až k zemi.

Četlo se v knize Božího zákona, překládali a vykládali ho, a tak pochopili, co se četlo. Místodržitel Nehemiáš a Ezdráš, malce Zákonu a kněz, i levitá, kteří poučovali lid, řekli všemu lidu: "Dnešní den je zasvěcen Hospodinu, vašemu Bohu, nebud'te smutni a neplačte!" Všichni lidé totiž plakali, když slyšeli slova Zákonu. (Ezdráš) jim řekl: "Jděte, jeste tuhá jídla a pijte sladké nápoje a podělte se s těmi, kteří si nemohli nic připravit, neboť tento den je zasvěcen našemu Pánu: Nemějte zármutek, neboť radost z Hospodina je vaše síla!"

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOSTOLA PAVLA KORINTANŮM (1 Kor 12, 12-14, 27)

Bratři! Jako tělo je jen jedno, i když má mnoho údů; ale všechny údy — přesto, že je jich mnoho — tvoří dohromady jediné tělo. Tak je tomu také u Krista. Vždyť přece z nás ze všech — ať už jsme židé nebo pohani, otroci nebo svobodní — stalo se jedno tělo, když nás tentýž Duch všechny dovedl ke křtu, a všichni také jsme v hojnosti přijali stejného Ducha. Tělo se přece neskládá z jednoho údu, ale z mnoha.

Vy jste Kristovo tělo a každý z vás jeho úd.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 1, 14; 4, 14-2)

Když se již mnozí pokusili sepsat vyprávění o událostech, které se mezi námi naplňují, i já jsem se rozhodl, kteří byli od počátku očitémi svědky a služebníky slova, rozhodl jsem se také já, když jsem vás znovu důkladně prošel, že ti to v pravém sledu vypíši. vznešený Theofilu, abys poznal hodnověrnost toho, v čem jsi byl vyučován.

Když se Ježíš vrátil v síle Ducha do Galileje, pověsť o něm se rozšířila po celém okolí. Učil v jejich synagógách a všichni ho velmi chválili.

Přišel také do Nazaretu, kde vyrostl. Podle svého zvykušel v sobotu do synagógy a povstal, aby četl (z Písma). Podal mu knihu proroka Izaiáše; otevřel ji a našel místo, kde je psáno:

"Duch Páně je nade mnou; proto mě pomazal, abych přinesl chudým evangelium; poslal mě, abych vyhlásil zaslíbení propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil adeptné na svobodu, abych vyhlásil milostivé léto Páně."

Pak zavřel knihu, dal ji sluhoovi a posadil se; a oči všech v synagóze byly upřeny na něho. Promluvil k nim: "Děje se opatřila tato Písma, které jste právě slyšeli."

Doporučte HLAS NÁRODA
svým přátelům a známým

Otec Jiří Novotný S. J.

3. neděle v mezidobí

22. ledna 1989

1. čtení: Neh., 8, 2-4a, 5-6, 8-10 Radost ze čtení Zákonu

Dnešní synagogální bohoslužba spočívá ve čtení Písma a v jeho výkladu. Naopak, dokud stál jerusalémský chrám, hlavní bohoslužbou bylo pochopitelně přinášení krvavých obětí, ať již veřejných anebo soukromých za poděkování nebo za hříchy. O čtení knihy zákona se dovídáme málo. Předpokládáme, že jej četl Mojžíš před lidem v době, kdy ho dostali, pokud ovšem zákon byl již napsán. Po druhé našli zákon v době krále Osiáše. I tehdy se četl, ale máme dojem, že na něj Židé mezitím zapomněli, protože král byl zarmoucen tím, že se jeho ustanovení doposud vlastně nedodrží. Mnohem pochopitelnější je, že po návratu ze zajetí Ezdráš a Nehemiáš museli lidu zákon znovu připomínat, protože ledva kdo k němu měl v zajetí přístup a pokud jej zachovávali, dělali to podle rodinného ústního podání.

Cítíme v té scéně slavnostní napětí. Lid se vrátil proto, aby mohl svobodně žít podle předpisu svého zákona a tak sloužit Bohu. Ted' bylo ještě nutno, aby ten zákon také dosti dobře znali. Mnohé pasáže ovšem lidé znali z paměti, takže jim při četbě zněly velebně zbožným archaismem. Odtud jejich uctivý postoj a nakonec i pláč. Poslouchají ve stoje a pak se vrhají na kolena a velebí Hospodina. „Který národ je tak moudrý, aby měl podobné zákony,“ jim

znělo v uších při jeho čtení.

Zákon se musel překládat a vysvětlovat. Příkladu bylo zapotřebí. Starou hebrejštinu totiž jistě málokdo znal, protože společným jazykem tehdejších národů Blízkého východu byla již od mnoha věků aramějština. kdežto hebrejštinu, ve které je Starý zákon napsán, musíme považovat za svého druhu místní nářečí, kterým se mluvilo jen v Palestině, i když písmo mají oba jazyky v podstatě stejné. Ani vysvětlování nebylo zbytečné, protože v mnoha případech odvykli od zachovávaných menších předpisů zákona.

Jejich pláč jistě vyjadřoval jednak radost, jednak lítost. Radost z toho, že jsou znovu majetníky toho velkého pokladu Slova Božího, který jim byl po tak dlouhou dobu skryt. Litovat ovšem musili toho, že je z velké části nezachovávali. A tu jim Ezdráš připomíná, aby prozatím ten pocit lítosti odložili na dobu pozdější, teď že je na místě především radost. Jezte, pijte, posilejte druhým, tento den je zasvěcen Hospodinu a v jeho radosti je vaše síla.

Jistě dojímavý úryvek, ale že by se týkal také nás? I my si máme uvědomit, jaké duchovní bohatství máme v zákoně Pána, a to tím více, že Nový zákon již představuje dokonalejší zjevení. Pochopitelně z toho nemusíme dělat veliký svátek, protože jsme na tom s poučením mnohem lépe. Písmo se nám čte při každé mši a Písmo svaté máme doma a můžeme po něm sáhnout kdykoliv se nám to zalíbí. Můžeme je však číst se stejným dojmem vděčnosti a radosti, jako to dělali Israelité v době Ezdrášově.

2. čtení: 1 Kor., 12, 12-30 Jedno tělo a mnoho údů

Pavel píše do Korintu se smíšenými pocity. Cíkevní obec tam byla mladá, ale horlivá, snad příliš horlivá. Pavel vyjadřuje málo radosti z jejich horlivosti. Máme dojem, že ji u svých křesťanů jaksi samozřejmě předpokládá. Zato jim docela otevřeně vyčítá jejich nedostatky. Jeho výpočet charismat, o kterém se četlo minule, nemá vlastně jiný smysl, než aby je varoval před závisť z rozdělování tohoto duchovního dobra. Jedna charismata se považují za lepší než druhá a ti, kdo jich postarádají, závidí těm, kdo jsou jimi obdařeni a jdou i tak daleko, že se cítí docela odtrženi z cíkevní obce. Od doby Kaina a Abela je známo, že závisť kvůli duchovním statkům může vést k hříchům ještě těžším, vždyť Kain záviděl svému bratru přizeň Hospodinovu.

Nejsme děti, abychom hájili své vlastní malé hračky. Zájem opravdového křesťana má spočívat především ve výstavbě celého těla církve, mystického to Těla Kristova. V něm každý má své místo, z nichž každé pro spořádaný rozvoj je stejně důležité jako místo kteréhokoliv z vedoucích. Proto ty nářky na přání být jen okem nebo jen rukou, protože ty považujeme v těle za nejpotřebnější, a proto i za nejvýznamnější. Ale ani oko samo, stejně jako ani ruka sama, netvoří ještě celé tělo; k tomu je zapotřebí i ostatních údů.

Mnohé údy skrýváme, i když jsme o jejich důležitosti dokonale přesvědčeni. Tak tomu může být a skutečně je i v Těle církve. Kéž by si to uvědomili ti a ty, kteří touží po místech, která jim nepatří! Dobře znal Pavel psychologii nemocného člověka. V nemoci nechladne obvykle celé tělo, nýbrž jen jeho velmi malá část. A přitom nemocen je celý člověk, protože tu cítí závislost ostatních údů od toho nemocného. Další výpočet charismat jen osvětluje příklady, jak se Pavlova všeobecná nauka má představit v případě těla církve.

Evangelium: Lk., 1, 1-4, 14-21 Kázání v synagoze nazaretské

Lukáš, autor evangelia a Skutků apoštolských, oběma svým dílům předepisá úvod, který nám dává pochopit, jak vznikalo naše Písmo Nového zákona. V první části dnešního evangelia se cituje úvod k evangelii. Docela skromně Lukáš poznamenává, že není prvním, kdo se pokusil psát o veřejném působení Páně. Tedy dobrá zvěst se v té době již šířila

V ZIMĚ ZA SLUNCEM A PŘÍJEMNOU POHODOU

Zájezdy na Floridu, na Havajské ostrovy, do Mexika, na Bahamas, Jamajku, Arubu a jiné Karibské ostrovy za velmi výhodné ceny.

Zájezd do Kalifornie, letadlem a busem. 8 dní pobytu s návštěvou zajímavých míst v oblasti Los Angeles a San Diego. Odlet 30. ledna za \$789 a 4. března za \$829.

Zájezd busem na XVII. Slet amerického sokolstva do Omahy NE. Odjezd 20. června, návrat 25. června 1989. Prohlídka zajímavosti Omahy a okolí, 5 nocí ubytování a doprava na Sokolské sletové podniky. Cena \$296.

TUZEX - oblíbený dárek Vaším drahým. Rovněž vyřizujeme zasílání balíků do Československa.

Návštěvy příbuzných z Československa vyřizujeme rychle a přesně, zvláště dlouhodobé návštěvy. Máme výhodné nemocenské pojištění pro návštěvníky.

Vyžádejte si podrobné informace u

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

nejen slovem, nýbrž i písmem, což nás může do jisté míry překvapit. On mluví dokonce o mnoha lidech. Byla-li před ním napsána nějaká evangelia, pak to byl jen Marek a Matouš, tedy jen dva a ne mnoho. Znací Pisma ovšem předpokládají, že apoštolská horlivost prvních křesťanů znala nejen dosti rozvětvené ústní podání, nýbrž i bezpočetné zápisy jednotlivých událostí ze života Páně a o těch Lukáš pravděpodobně mluví, neboť již tehdy mohly být sebrány do vydatných dílčích sbírek.

Jako by předvídal mínění moderních autorů, Lukáš se ohrazuje proti předpokladu, že při sbírání svého materiálu jednal lehkověrně. Ne, on všechno důkladně prozkoumal, věřil jen těm, kdo byli očividními svědky a hodnověrnými služebníky slova, takže Teofil, kterému to evangelium věnuje, se na nauku, která je tam obsažena, může spokojeně spolehnout.

V episodě kázání Páně v nazaretské synagoze najdeme mnoho materiálu k rozjímání. Dnes se nám nabízí jen první část, čtení úryvku proroka Isaiáše a jeho vysvětlení. V nejpravověrnějších synagogách se obyčejně četla jen tóra, totiž pět knih zákona Mojžíšova, a proroky četli jen tam, kde věřící chtěli dostat širší obzor. Očekávání Mesiáše bylo založeno spíše na výroci proroků než na tóre a galilejské synagogy byly v tom smyslu otevřenější než judské. A Pán mohl začínat své působení spíše na základě proroků než na základě zákona. Proto se nedivíme, jak tvrdí, že „dnes se naplnilo Písmo.“ Isaiáš tam totiž mluví o zázracích, které mají doprovázet mesiášskou dobu a které pak Kristus Pán skutečně konal. V ústech proroka se jednalo pravděpodobně o symbolický stav národa, ve kterém nastoupí doba všeobecného zdraví duševního i tělesného, ale v době Páně se téměř všechno uskutečnilo doslova. V podobných případech vždycky litujeme, že nám evangelista nepodává celý obsah toho kázání.

Před 24 lety jmenoval papež Pavel VI. tehdejšího pražského arcibiskupa Josefa Berana - kardinálem

Vloni po vánocích, 29. prosince 1988, vzpomínali naši Otcové a bohoslovci na římském Nepomucenu 100leté výročí jeho narození

29. prosince 88, uplynulo sto let od narození předchůdce kard. Tomáška na pražském arcibiskupském stolci Otc kardinála Josefa Berana. V duchu sestoupíme do krypty pod bazilikou svatého Petra, abychom tam položili kytičku květin a poděkovali Pánu za příklad věrnosti, statečnosti a obětavosti, který nám kardinál Beran dal celým svým životem.

Vidíme na něm obraz politických i náboženských osudů naší vlasti za poslední desetiletí. Narodil se za Rakouska - Uherska v Plzni jako syn ředitel městské školy. Po gymnaziálních studiích je poslán do Říma, do tehdejší České koleje, a zde je vysvěcen na kněze 10. června 1911. Po návratu do vlasti působí nejdříve v duchovní správě a jako katecheta na školách, až se r. 1932 stává profesorem pastoralky na teologické fakultě Karlovy univerzity a rektorem kněžského semináře. Byl vždy upřímným národovcem - a proto 6. června 1942 zmizel nejdříve za vraty Pankráce, pak putoval do Terezína a nakonec do koncentračního tábora do Dachau, kde zůstal až do osvobození. Vrátil se do Prahy jako hrdina, v Dachau byl oporou všem svou až hrdinnou křesťanskou nadějí a statečností. Všichni ho oslavovali, když 8.12.1946 byl konsekrován za pražského arcibiskupa.

Ale toto „Hosanna“ se až příliš brzy změnilo v „Ukřižuj!“ 25. února 1948 řekl jasně, kde stojí a za čím je. S rakví prezidenta Beneše jako by v září 1948 ukládal do hrobu i občanská a náboženská práva ve své vlasti. Beran se stal „beranem“, když šlo o práva církve. A tak nastala jeho křížová cesta: Dopisy členům vlády, v nichž se dovolával porozumění pro pozici církve, zůstaly bez odpovědi. Na Boží Tělo 1949 je jeho kázání v katedrále sv. Víta přehlušeno komunistickými bojůvkami. „Nikdy nesvolím k dohodě, která je proti zákonům Božím a církve svaté.“ Bylo jakoby jeho odkazem. Zavřely se za ním brány arcibiskupského paláce. 10. března 1951 je odvezen mimo území své dieceze a pak na různá místa, kde má

nucený pobyt. Do Radvanova u Tábora mu došla zpráva, že 22. února 1965 bude jmenován kardinálem. Ani rozloučit se s jeho katedrálou sv. Víta mu nebylo dovoleno, je odvezen přímo na letadlo do Říma.

Při slavnosti jmenování byl středem radosti a účasti celého katolického světa. Z koleje Nepomucenum, kde se usadil, navštěvoval české náboženské obce v Evropě i v USA i Kanadě, chtěl zorganizovat jejich pastorační a tak dal základ k založení Českého náboženského střediska Velohrad, pro české poutníky do Říma vyprosil Poutní dům, ale v hloubi srdce stále hárala touha vrátit se do Prahy, třeba jen aby odevzdal řízení své arcidieceze apoštolskému administrátorovi mons. Tomáškoví, který byl po jeho odchodu jmenován. Tato naděje vzrostla v r. 1968, ale 21. srpna ji udusil. Bolest nad tím jistě jen urychlila proces zákeřné nemoci, která byla právě v tu dobu odhalena.

Ještě několikrát se rozhlasem obrátil k svým krajanům se slovy důvěry v Boží cesty, nabádal je k rozvaze po sebeupálení Jana Palacha v lednu 1969, se sv. Otcem a se slovanými biskupy koncelebroval při výročí 1100. smrti sv. Cyrila - jeho zdravotní stav se však viditelně zhoršoval. Při akademii ke cti sv. Jana v koleji Nepomucenum 16. května nám a své vlasti zehnal naposled. „Vejdě v radost svého Pána, služebníče věrný a statečný...“ tak ho asi Bůh vítal den nato, když mu odevzdával svou duši.

Pohřební obřady se konaly v bazilice sv. Petra; vykonal je Otec biskup Tomášek, který se stal nástupcem kard. Berana v službě pražské arcidieceze, za velké účasti římského církve, života i našich krajanů z vlasti, protože brány hranic se ještě neuzavřely neprodějně. Liturgický výkrok nad rakví vykonal sám sv. Otec Pavel VI. a z jeho rozhodnutí byly pak tělesné pozůstatky uloženy v kryptě pod bazilikou, aby tam očekávaly převezení do Prahy, nebo až slavné vzkříšení?

Jako ve filmu prošel před našimi zraky 29. prosince život našeho kard. Berana. V modlitbě za pokoj jeho duše jsme si připomněli i jeho slova z pastýřského listu, který ještě podepsal 26. června: „Až se náš národ vzpomene, přikloní se úplně k Eucharistii, ke Kristu, pak bude mír, klid a pokoj.“

A kard. Beran se jistě přimlouvá za tento návrat a za klid a pokoj našeho národa u Božího trůnu. Ani my nezapomeneme.

P.O.

12 Nového Života 12/88;

Co vzkázal o vánocích 1988
Otec Josef Zvěřina,
naš významný teolog, vězeň
nacistů i komunistů a signatář
Charty 77, našim krajanům doma
i v zahraničí na vlnách radia
Svobodná Evropa v Mnichově

Vánoční meditace

Jean Anui ve hře „Pan Porňfle“ má báseň o dítěti Ježíši, které se ztratilo z jesliček. Jesle jsou prázdné, všichni dítě hledají. Kde jsi? Básník odpovídá: „Jsem v srdci chudých, kteří jsou zcela zapomenuti; jsem v srdci nemocných, kteří jsou ubozí a osamělí. Jsem v srdci pohanů, kteří jsou bez naděje.“ (konec citátu.)

Jesle jsou prázdné. Ale nejsou už i ta lidská srdce prázdná? Kdo hledá dítě? Kdysi hledali dítě pastýři a mudrci z východu. Ti první spěchali tam a našli Marii a Josefa i to dítěátko, položené do jesli (Lukáš 2. 16). Ti druzí vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matku. Padli na zem, klaněli se mu a obětovali mu přinesené dary (Matouš 2. 11).

Nejsme ani pastýři, ani mudrci. Jesličky jsme opředli krásnými koledami, až se nám ztratily i s dítětem, Marií a Josefem. Stali jsme se mudrci? Lidsky - možná. Avšak mudrci, kteří nepadají na zem, neklání se a nic neobětují. Zapomněli jsme vejít do domu, kde je dítě a jeho matka.

My jsme se ztratili dítěti. Kde jsme? Kde se najdeme? Kde najdeme prostotu pastýřů a moudrost mudrců? Také nejsme děti. Nedávají nám dárky, dávají nám jen atrapy. Už neucíme děti modlitbě, protože sami jsme ji zapomněli. Ale ono nám říká: Amen, pravím vám. Jestliže se neobráíte a nebudete jako děti, nevejdete do nebeského království (Matouš 18. 3). Ověmežte, nesmíme zdetinštět, ale musíme se obrátit! Pak uvidíme Boží království. V dítěti. Najdeme dítě jako počátek, jak říkala

prastará štědrovečerní antifona: Pán přijde, běžte mu vstříc a řkejte: Velký počátek začal. Jeho království nebude konce. Bůh silný, vládce, kníže pokoje přišel. Alelujah!

Dítě je počátkem života. Toto dítě je počátkem věčného života. Stálým počátkem radosti, svěžím, rostoucím. Ne, dítě nezmizelo! Je v jeslích, protože se Slovo Boží stalo člověkem. Není to žádný mýtus, pouhý symbol, nebo jenom folklór. To sice má v křesťanské tradici své místo, zmizet nemusí, ale nesmí to zastřít tu hlavní pravdu: že lidský život, každý lidský život, i ten pod mateřským srdcem, je úžasným Božím dílem, že byl posvěcen od počátku až do věčnosti právě Božím dítětem. Mnozí moudří a psaví lidé mluví i psali, mluví a píší, budou mluvit a budou psát o Ježíši Kristu jako o dospělém, ukřižovaném a „snad“ i vzkříšeném. Ale tu uniká právě ten počátek. Je to pak dílo kusé a nehotové, protože zmizelo dítě. A tím zmizelo i vlastní tajemství vtělení Božího Syna, které je klíčové pro Krista i člověka, pro viru, moudrost, poezii i pro modlitbu. Jestli se neobráíte, jesle zůstanou prázdné. Prázdný bude i člověk, neboť neví nic o počátku ani o konci života. Ztratí stálý zdroj znovuzrození a stálou novost vánoční. „Novitas natalis semper nos instauret“ - říká liturgie. Tato vánoční novost at' nás znovu stále obrozuje. Jeho narození je počátkem zrození k božskému životu, čteme v jiném textu. Proto pojďte, klaňme se, budme Bohu vděční za krásu světa i svůj život - navzdory všem jeho protikladům a problémům, protože vánoce nám jsou stálým důkazem Boží lásky k nám, naší lidské důstojnosti - (Emmanuel znamená, že Bůh je s námi a v nás) - a že se s Ním po smrti setkáme, budeme-li se snažit každodenně žít podle jeho návodu a v jeho přítomnosti tím, že se s Ním denně sejdem a promluvíme si s Ním upřímně v naší modlitbě.

CISTÍM KOBERCE:
Shampoo & steam
Free estimate
& deodorizing
1 SQ Foot 16-20c
Love seat \$20
Chair \$10
Volejte CHRIS
863 - 4113
Cicero

DISCOVERY TRAVEL, INC.
641 S. La Grange Rd.
LA GRANGE, IL 60525

Posílám příbuzných z Československa rychle -
spolehlivě - bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.
Všechny doklady vystavené naší kanceláří
jsou notarsky ověřené.
Zařídíme pasy, víza, rezervace
hotelů, aut, pojištění, preklady

Pro bližší informace a fiskoviny volejte:
LIBBY BUCHEK (312) 482-8515 kancelář
(312) 354-7707 večer domů

O slavnostním příjezdu TGM do Prahy v prosinci r. 1918

V minulém jubilejním roce 1988 - v roce letopočtu končícího osmičkou - se redaktoři čas. oddělení radia „Svobodná Evropa“ v Mnichově častokrát vraceli k výročním událostem z let 1918. 38. 48 a 68. protože všechno, co se stalo před těmi 20, 40, 50 a 70 roky - i předtím za Přemyslovců, Jagellovců, Habsburků - to všechno mělo, dosud stále má a bude mít svůj vliv na současnost i budoucnost naší rodné vlasti a duchovní i hospodářský rozvoj národa. Před koncem prosince 1988 RSE ještě svým posluchačům doma i ve světě připomínala návrat prezidenta TGM do Prahy v prosinci r. 1918. Protože jsou v tom lčení věrně zachyceny Masarykova pokora, vděčnost za vybojovanou státní samostatnost a hluboké vědomí odpovědnosti k budoucnosti národa, dovolujeme si svým čtenářům přinést hlavní myšlenky z této předvánoční relace domova z redakce našich zpravodajů v RSE v Mnichově.

Na půdu nové republiky vstoupil první její prezident T. G. Masaryk v pátek 20. prosince 1918 v pohraniční železniční stanici Horní Dvořiště, krátce po 13 hodině (1 P.M.). Oficiálního uvítání se zúčastnili doktor Bohuslav Franta, předseda Zemské správní komise, vládu zastupoval ministr Isidor Zahradník a dr. František Veselý za Národní shromáždění. Po přehlídce čestné setniny pokračoval prezident v cestě vlakem do Českých Budějovic, kam dojel v 15:47 hod. Na nádraží hovořil se slovenským poslancem dr. Pavlem Blahem; na radnici zase s předsedou městské správní komise a známým ú-

spěšným podnikatelem dr. Augustinem Zátkou. Potom se prezident vrátil na nádraží, kde přenocoval ve vlaku.

Druhý den svého pobytu na území Československé republiky, 21. prosince 1918 odeslal T.G. Masaryk z českobudějovického nádraží telegrafickou odpověď ministerskému předsedovi dr. Karlu Kramářovi, který ho jménem vlády i jménem svým uvítal na české půdě. V 9:44 hod. dopoledne pokračoval zvláštní vlakovou soupravou v cestě ku Praze. Dalšími zastávkami byly stanice Veselí - Mezimostí, Tábor a Benešov. Na Wilsonovo nádraží v Praze dojel ve 13:15 hod. odpoledne. Tam byl uvítán deputací slováckých rodáků z Hodonínska, jménem shromážděných ministrů a zástupců Národního shromáždění dr. Kramářem a Františkem Tomáškem, spisovatelem Aloisem Jiráskem a zástupci čs. episkopátu - biskupy dr. Doubravou z Hradce Králové a Josefem Antonínem Hůlkou z Českých Budějovic. Z nádraží odjel jásajícími ulicemi nejdříve na Staroměstskou radnici a pak do sněmovny na Malé Straně, kde tehdy právě zasedalo Národní shromáždění. Poslechněte si, co o tom Masaryk sám napsal:

„Při jízdě vítající Prahou jsem použil demokratického automobilu, nechť je jet ve starém pozlaceném voze, charakterizujícím dobu minulou. Co jsem cítil a myslil? Těšil jsem se, byl jsem rozradostněn. Dívaje se na všechnu tu slávu, na to bohatství barev, krojů, praporů a výzdob, růží a květů, odpovídaje na všechny ty milé pozdravy, stále jsem měl v myšlích nastávající těžké úkoly, jak vybudovat slušně náš obnovený stát. Řetěz těchto myšlenek se mi neuvolnil, když jsem se odpoledne ve sněmovně slavnostním slibem zavázal na svou

čest a svědomí, že budu dbát blaha republiky, jejího lidu a šetřit zákonů.“

O půl osmé večer přijel prezident na Pražský hrad, kde se již od šesté hodiny konala recepcce, kterou uspořádal ministerský předseda. To byl druhý den prezidentského pobytu na staré půdě nové první Československé republiky, 21. prosince 1918 - právě před 70 lety.

Na druhý den v neděli 22. prosince 1918 o 14 hod. přednesl prezident Masaryk poselství členům Národního shromáždění v přijímací sni minister. předsedy na Pražském hradě. Začal citátem z Jana Amose Komenského.

„Věřím i já Bohu, že po přejití víchřic hněvu, hříchy našimi na hlavy naše uvedené, vláda věcí Tvých k Tobě zase se navrátil, ó lide český. A proto tuto naději Tebe dědicem činím všeho toho, co jsem koli po předcích svých byla zdědila a přes těžké a nesnadné časy přechovala, nýbrž i v čemkoli dobrem skrze práci synů mých a požehnání Boží, rozhojnění jsem přijala, to všechno Tobě odkazuji.“

Z následujícího projevu T.G. Masaryka o tehdejší poválečné situaci, o našich spojencích, o odboji doma i v zahraničí, o budoucím poměru menšin v republice a k sousedním státům, právě tak jako o cílech budování státu, vyjímáme několik ukázek.

„Podstata demokracie je v administraci a samosprávě. Demokracie není panováním, nýbrž prací k zabezpečení spravedlnosti. Zvelebení průmyslu a obchodu musíme věnovat zvláštní pozornost...“

Ale člověk a národ nežije jen chlebem; uvědomili jsme si všichni, že potřebujeme převychování. Starost o školu a všecek duševní život, vyžaduje nejintenzivnější péči. A rozumí se, že zákonodárné orgány musí vytvořit nové, novým poměrům odpovídající zákony...“

Světové i naše poměry vyžadují pronikavé sociální reformy; demokratická rovnost vylučuje všelijaké vykořisťování a panství třídní...“

TA NAŠE PÍSNIČKA ČESKÁ
barevný filmový muzikál z písní Karla Hašlera: s Matúškou, Boh dalovou, Filipovskou a j. s překrásnými záběry Prahy; v prvotřídním provedení na videokazetách VHS a Beta za \$33.00 + pošt. 2.50 zasílá:

Miroslav Konvička
12726 Archwood St.
North Hollywood, CA 91606

Dr. Josef Čada:

CHARLOTTA MASARYKOVÁ

V Americe od pradávna koluje pořekadlo, že „za každým úspěšným mužem, stojí žena“. (Behind every successful man there is a woman.) Že tomu asi tak je, dosvědčuje rozbor osobností význačných mužů v různých povoláních. Nasvědčuje tomu i jen povrchní studium historicky velkého Tomáše Masaryka, jehož žena Charlotta Garrigueová byla rozená Američanka, vzdělaná v severovýchodních Spojených státech v druhé polovině 19. století.

Rodina Charlotty Garrigueové

Charlotta pocházela z rodiny, o které se lidově říkalo „že dospěla“ (had arrived). Byla z měšťanské domácnosti, která se těšila přízni okolí, propagovala církevní i laickou evangelizaci protestantismu, vládla slušným jménem a viděla v Americe zem zaslíbenou k společenskému zdokonalení člověčenstva (Human perfectibility).

Byla to dále rodina, která svým kalvinistickým zaměřením vedla děti k pracovitosti, sebekázní, k šetrnosti, rodinné soudržnosti a k občanské rovnoprávnosti. Ženy z takových rodin tehdy zřídka pracovaly výdělečně. Bylo jim však světeno zaměstnání učitelské a charitativní. Byly to většinou učitelky mládeže a vedly ústavy sociální péče, známé pod názvem „settlement houses“ (osadní domy) v chudších částech velkoměst.

V Chicagu vynikaly dva takové domy, a sice „Hull House“, vedený světově proslulou Jane Addamsovou, na sever od bývalé České Plzně“, a „The University Settlement“, který vedla Mary MacDowell v Slovany obydleném „Town of Lake“, blízce Ashland Ave. a 47. ulice. A právě to byla MacDowellová, která byla učitelkou a vzorem Alice Masarykové.

Vedle sociální péče se vedoucí „domů“ také zajímaly o hospodářské a politické otázky. Díky jejich houževnaté práci byl v US Kongresu prosazen 19. dodatek k Ústavě Spojených států, zaručující ženám volební právo.

New York, kde bydlela Charlotta Garrigueová byl v mnohém replikou Chicaga a jeho tehdejší hospodářské otázky a společenské poměry určité ovlivnily její osobnost a spoluvytvářely její názory. Ukazuje to už její volba studovat samostatně v Lipsku. Byl to

její příklad neodvislosti už proto, že neprovdané Američanky let 1870 málokdy studovaly daleko od domova. Už tehdy měly kolem sebe četná učiliště vyššího vzdělání pro ženy.

Rozhodný vliv na Masaryka měla Charlotta v setkání dvou různě zaměřených kultur a civilizací, které se v manželství Masarykových a v jejich rodině vzájemně doplňovaly a zharmonizovaly.

V Lipsku se Garrigueová poznala s Masarykem. Přijel tam na delší filosofické studie po vídeňském doktorátu.

Jejich seznámení sblížilo dvě dosti rozdílné vychované osobnosti - rodinným původem i vzděláním. Masaryk nabyt své vzdělání ve východostřední Evropě. Po dobu více než 15 století tato část Evropy měla časté, i když jen dočasné kulturní styky se západní Asií. Přirozeně ovšem byla daleko více ovlivněná západoevropskými proudy od dob stěhování národů. středověkou evangelizací pravoslavi i Říma, křížáckými výpravami, ale i obchodem, vzdělaností a půltisíciletou nadvládou Turků na Balkáně.

Tato kulturní a politická směs se také odrážela v společenských, církevních a hospodářských poměrech i v kulturních hodnotách východostřední Evropy a pronikla i do lidových zvyků a celého způsobu života. Masaryk sám podal rozmarný obrázek lidových zvyků svého prostředí když se přiznal, že na své první cestě do Ameriky v r. 1878 se hodlal přepat svého nastávajícího tchána na véno Charlotty. V americké společnosti smlouvy tohoto druhu byly považovány za velmi netaktní, ba opovržlivé.

Během času Masaryk však poznal, že véno, které očekával bylo v Charlottě samé. Její kulturní přínos do jeho domácnosti byl bohatý a doplňoval mety, které si sám vytýkl v době studií.

Jako filosof byl Masaryk více reálný než teoretický. Byl eklektik, který stejně pilně studoval Platona, jako své soudobé anglické a německé filosofy. Angličtí mu byli blízcí v jeho snaze užití filosofie za pomocníci a doplněk společenských věd.

V tomto směru se Masarykovi dostalo plného pochopení Charlotty. Svědčí tomu okolnost, že od prvních dob seznámení Charlotta studovala s ním a překládala mu do němčiny dílo anglického filosofa John Stuarta Milla, nazvané „Ujařmení žen“

**Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!**

MidAmericaFederal

Savings and
Financial Services

Assets over
\$1 BILLION

Hugo Koranda

Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700

4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1011

9 E. Ogden Ave.
420-8000

(The Subjection of Women). Tato kniha jistě ovlivnila Masarykovy náhledy na postavení ženy v západní civilizaci.

Důkaz toho, že Masaryk bral rovnoprávnost ženy s mužem velmi vážně a doopravdy, byla i jeho přímá účast na práci a starostech manželky. Tak chodil na př. s paní Charlottou někdy nakupovat, strkal před sebou dětský kočárek, a když v jednom svém už plně mužném životním období jezdil na prázdniny ke svým přátelům do Police nad Metují, aby pracoval na svých spisech a sešel se s historikem W. W. Tomkem - (který tam mívá za mého mládí v Tomkově ulici na jednom domě pamětní desku. Pozn. red.) - dělal tam dětem svých přátel ochotně opatrovníka (baby-sister). To vše bylo v jeho době téměř neslýchané, zvláště u tak vzdělaného pana profesora! - Kořeny a základ tohoto svého přesvědčení a jednání měl - jak sám Masaryk říkával - z Kristova evangelia. Konkrétně a plně to však vše pochopil teprve ve svém manželství s paní Charlottou.

Svatba Tomáše a Charlotty se konala v protestantském obřadu v New Yorku roku 1878. Po oddavkách se novomanželé usadili ve Vídni, a v r. 1880 přesídlili do Prahy, kde Masaryk přednášel na universitě filosofii.

Pětačtyřicetileté manželství, v němž - dle nepřímých dokladů - byla Charlotta skutečnou hlavou rodiny, jak tomu bývalo obvyklé zvykem v katolické Evropě, ale nikoliv v protestantské Americe, bylo pro Tomáše a Charlottu, dobou společné výchovy. Oba si třbili vzájemně své city, nabývali nových zájmů, rozšiřovali rozhledy, prohlubovali hodnoty, kriticky definovali běžný život a nabývali širší pojmy o národnosti a lidství.

Masarykova činnost veřejná

Do r. 1918 životní činnost Masarykova ukazovala několik období a sice: Doba pražské university od r. 1882 až do zvolení poslancem do vídeňského sněmu r. 1891. Do toho období také náležely počátky jeho novinářství a vědeckého bádání. V r. 1883 založil kulturní měsíčník „Athenaeum“, politický týdeník „Čas“ v r. 1889 a deník „Naše doba“ v r. 1891. Vědecky napsal pojednání o sebevraždě a logice.

V r. 1907 byl Masaryk znovuzvolen do vídeňského sněmovny a zůstal jejím členem až do prosince r. 1914, kdy opustil vlast pro osvobozovací úkoly v zahraničí.

Předtím se v r. 1900 Masaryk světově proslavil obhajobou

Žida Hilsnera, souzeného pro rituální vraždu a v r. 1906 se ujal 31 Chorvatů, nevině nařknutých ze zrahy Rakouska. Obhajobou Hilsnera se nezavděčil antisemitickým Čechům a jeho obrana a protekce Chorvatů mu přinesla nemilost vídeňské vlády, kterou ostatně už předtím několikrát obvinil z protislovanského postoje na Balkáně.

U Charlotty našla Masarykova touha po spravedlnosti potřebnou náklonnost, pochopení a častokrát snad i inspiraci. Jako Američanka byla znalá mnohého bezpráví, páchaného na chudých a černochů v její vlastní rodné zemi. Proto se také některým Čechům, rozeným už v Americe, zdála někdy Masarykova činnost více filantropická než národnostní. Našli v ní mnoho z jejich vlastní pragmatické výchovy. V Masarykových veřejných projevech v USA - (zvláště při jeho návštěvách v letech 1902; 1907, kdy také přednášel na Chicagské universitě) - nebylo nic výbušného, ale vše bylo velmi střízlivé, zvláště jeho názory na evropskou politickou a hospodářskou situaci. Tento jeho chladný a nevášnivý přístup k věcem v sobě během let dozajista vypěstoval - on - rodák z bouřliváckého Moravského Slovácka, pod vlivem kalvinistické rozvášnosti své milované choti, paní Charlotty.

Rozhodující vliv paní Charlotty - matky na děti - zvláště na Alici a Jana.

V úloze chápavé matky a pravděpodobně i skutečné hlavy rodiny, Charlotta měla také rozhodující vliv na výchovu dcery Alice a syna Jana. K jejich pražskému vzdělání se v rodině družila americká kultura. U Alice zřejmě směřovala a nakonec dospěla k její charitativní práci. Jan žil šest let - od r. 1907 do r. 1913 - ve Spojených státech a pracoval v závodě průmyslníka Cranea. Studoval na obchodní škole a stal se úředníkem newyorské spojitelnosti. Crane byl mimochodem slávil a podporce malíře Alfonse Muchy. Obrovská plátna malovaná Muchou na motivy ze slovanských dějin, byla Cranem darována Československu. V Chicagu byla vystavována v Art Institutu a po válce uložena do Zbirožského zámku nedaleko Rokycan.

V Janovi matka vychovala diplomata, kterému bylo v r. 1919 svěřeno ve Washingtoně československé velvyslanectví (chargé d'affaires). Jeho diplomatická kariéra ovšem skon-

čila s Hitlerovským mnichovským diktátem a vypuknutím 2. světové války.

Aby pomohl Československo osvobodit, odešel se do Londýna, kde dr. Eduard Beneš začal organizovat s čs. vojáky 2. odboj. Po válce se stal Jan ministrem zahraničí tzv. osvobozeného Československa, a jak se jej komunisté zbavili v r. 1948, o tom ví celý svět.

Charlotta zemřela už v r. 1923, v čase, kdy Československo šťastně překonávalo své první různé politické potřeby a kdy Masaryk nabyl sil, ztracených v osvobozené akci. Československá neodvislost by se sotva stala skutkem bez vlivu Spojených států. O tento vliv se bez nejmenších pochyb zasloužil Masaryk.

Do Ameriky se vrátil v květnu 1918. To už válka spěla jasně ke konci. Přesto však až do srpna toho roku Spojené státy nepomýšlely s rozdělením Rakouska. Byl to Masarykův úkol vést Ameriku k tomuto kroku. Svou práci plnil tím, že u vlivných Američanů a u jejich vlády odůvodňoval právo Čechů a Slováků na svobodu. Zdůrazňoval v soukromých a veřejných projevech Sibiřskou anabasi, která v podstatě byla jen úsekem cesty českého a slovenského vojska za západní francouzskou frontu. Poukazoval na politické projevy doma a odvolával se na již dlouholetý příznivý poměr Francie a Anglie k české agitaci v Paříži a v Londýně. Šťastnou a vydatnou pomocí Masarykově snaze byla váhavá mezinárodní politika Rakouska - Uherska v r. 1918. Ve svém kolísání konečně přiměla US prezidenta Wilsona a jeho sekretáře státu Lansinga k veledůležitému prohlášení 3. září 1918. V něm Spojené státy oznámily, že válečný stav existuje mezi Čechy, Slovaky a rakouským mocnářstvím. Říjnové prohlášení se rovnalo uznání československé státnosti a samovlády. Velkou zásluhou o ně měl Masaryk a jeho američtí rádci.

Masarykova upřímná vděčnost Spojeným státům za osobnost Charlotty a za uznání čs. samostatnosti.

Masaryk jasně a s konečnou platností definoval tento velký dar Washingtonu, když ve své knize válečných vzpomínek „Světová revoluce“ řekl, že Češi a Slováci správně rozpoznali možnost, kterou jim světový spor nabízel, a že jednali v duchu té velké příležitosti.

Masaryk tím opakoval tisíciletou zkušenost slovanských dějin: jako malé

středoevropské národy. Slované vždy měli příležitost bránit svou národnost a domáhat se svobody pěstováním vzdělanosti, výchovou a využitím krísi i pouhých nesvárů mezi svými mocnými sousedy k promyšlenému jednání obratnou politikou v příhodné chvíli.

Jaká to byla náhoda, která postavila Masaryka do role osvoboditele? Nebyla to ani tak náhoda, jako třicetiletá příprava domácí školy, v níž učitelkou byla Charlotta Masaryková. V této škole se Masaryk naučil angličtině tak důležitě v jeho jednání s Angličany a s Američany. Tak také - třeba jen z běžných rozhovorů - poznal, že jeho hlavní zásada „zorného úhlu“ našla pochopení a uskutečnění v základech americké politické soustavy, před více než sto lety. Ze své domácí školy dále poznal, a pak častými návštěvami v USA potvrdil, že Amerika přece už jen nebyla bezkulturní divočinou, jak téměř všichni Evropané věřili, ale že byla zemí, která unikla zkorumpované vzdělanosti starého světa a že ve své filosofii dala světu novou školu svým pragmatismem. Tento vlastně učil, co Masaryk prováděl; totiž, že myšlenka musí vésti k činu, a že pravdou je to, co vede ke všeobecnému dobru.

V této domácí škole byl Masaryk pilným žákem a bedlivě „rouboval“ snitky Charlottiných poznámek na živé pruty svého filosofického zaměření a politické zkušenosti.

Vliv manželky - učitelky Charlotty se ovšem také vztahoval na jejich děti, zvláště na Alici a Jana. Důležitým důkazem toho bylo začlenění jejího dítčeho jména Garrigue do jeho rodinného příjmení. Toto nominální příslušenství její domácnosti k protestantismu - (které, mimochodem konalo Masarykovi velkou službu v jeho práci v protestantské Anglii a Americe), Janova šestiletá zkušenost v zemi jeho matky, volba zaměstnání v charitativní práci ze strany Alice Masarykové a časté návštěvy k Charlottiným příbuzným do USA, to vše se ukázalo být nakonec v Masarykově životě velmi důležité.

I když Jan láskyplně oslovoval matku „muderlinkou“, není známo, že někdo se osmělil říkat jí „Karličko“. Tento zlovýk intimního oslovení se zdá být čistě americký, kde křesťní jméno „první americké dámy“ Anna se stává Anička Reaganová (Nancy) anebo „Bětuška“ Fordová místo Elizabeth (Betsy).

Žena Masarykova byla vážná a vážená v rodině i v národě. Její choť Tomáš to formálně dosvědčil ve své „Světové revoluci“, kde napsal, že v životě nepodnikl nic důležitého bez porady a dohody se svou ženou a že to bylo jejím přičiněním, když mu byl určen jeho politický životní úkol dopomoci rodné vlasti a národu znovu k osvobození.

Doslov:

S Janem Masarykem jsem se sešel v Chicagu několikrát. Byl jsem s ním po celé dva večery; jednou když přednášel studentům v Lisle a po druhé při recepci presidenta Beneše v chicagském hotelu „Winde-mere“.

Možná, že mé vypravování, je už jen „dědkovo poblouznění mysle“. Jestli to má nějakou cenu, tak by se to hodilo v tu dobu, kdy o Masarykovi bude něco v H.N. psáno.

Pozdrav Vám a všem „kolem našich novin“ a „Velehradu“. Jak se anglicky říká „Carry on“!

V Kristu oddané

J. Čada

T. G. Masaryka jsem slyšel dvakrát: jednou v r. 1918 na Chicagské universitě, kde jsem byl zakladatelem „Czech Club“, a po druhé v Praze ve Španělském sále na Hradčanech, při recepci studentů Karlovy university v r. 1923. Vzpomínku na jeho choť Charlottu Garrigue - Masarykovou jsem napsal z dlouhé chvíle při vzpomínání na Prahu a na ten zázračný současný návrat mladých ke Kristu Pánu, na jejich novou víru, která jim dává odvahu nebát se, v klidu a spravedlivě se bránit. Možná, že jim v tom všem poslouchala i kdysi špatně pochopená Masarykova pobídka, že „katolíci budou mít tolik práv, kolik si jich vydobydou“. V dnešní těžké době komunistické nenávisti ke všemu náboženství, docházejí asi Masarykova slova naplnění právě v tom pravém smyslu, který jim dával Masaryk.

NA PRODEJ
Hezký „Persian - lamb
Paw Fur Coat“
jako nový - č. 18
a
mužský svrchník, šitý
na zakázku - č. 40
Výhodná koupě!
Volejte: ☎ 788-9853

**Buy U.S.
Savings Bonds**

Londýn. — Dne 8. ledna se zřítlo britské letadlo typu Boeing 737-400, se 126 cestujícími na palubě; 44 lidí bylo zabito a všichni ostatní - to je 82 lidí - byli zraněni. Letadlo letělo z Londýna do Belfastu v Severním Irsku a zřítlo se u vesnice Kegworth ve střední Anglii hned vedle dálnice M-1 (Great North Road), kde se marně pokoušelo nouzově přistát. Ačkoliv letadlo bylo nové, oba jeho motory jevil poruchu ve vzduchu a jeden z nich se vznal. Dosud nebyly nalezeny žádné náznaky toho, že by šlo o sabotáž; ovšem, její možnost se zatím nevylučuje.

● ● ●
Washington. — Dne 9. ledna president Reagan poslal US Kongresu svůj návrh federálního rozpočtu na finanční rok 1990. V tomto rozpočtu příjmy dosáhnou výše 1.059 trilionu dolarů, výdání 1.152 trilionu dolarů a rozpočtový schodek bude obnášet 92,5 bilionu dolarů. Zvýšeny budou poněkud výdaje na národní obranu, které budou obnášet 303 bilionu dolarů (výdaje na SDI - neboli na obranu ve vesmíru budou zvýšeny ze 4,1 bilionu na 5,9 bilionu dolarů). Výdaje na hledání léků proti nemoci AIDS budou zvýšeny o 13 %, výdaje na boj proti podlouhým obchodníkům s drogami o 14 % a výdaje na platy kongresníků, federálních soudců a vysokých vládních byrokratů o 50 %! (Důvod tohoto neomaleného zvýšení vládních platů, je prý ten, že je nutno ty nejschopnější lidi v USA „navnadit“, aby se vůbec o zodpovědná místa ve vládě zajímali, protože si ve svém oboru mohou ročně vydělat daleko více. To je asi sice pravda, ale jak tohle může pochopit těžce nemocný obyčejný člověk z amerického lidu, který po celý svůj život poctivě pracoval, a ve stáří i při Medicare - jej nemocnice a léky připraví o všechny jeho skrovné úspory, zatímco páni politici mají k své dispozici to nejlepší nemocniční ošetření zdarma. Pozn. red.) Sníženy budou výdaje na výpomoc farmářům o 10 bilionů dolarů, na sociální

služby o 5 bilionů dolarů (tak budou opět sníženy vládní výdaje na výpomoc na nemocenské pojištění Medicare, na lékařské ošetření nemajetných Medicaid, na veřejnou výpomoc nemajetným „welfare“, na vládní výpomoc pro stavbu veřejných bytů pro chudé, na výpomoc pro nemajetné rodiny s dětmi, na lístky na jídlo a na školní obědy. Úplně bude zrušena federální výpomoc pro veřejné dopravní prostředky ve velkoměstech a ve městech střední velikosti.) - Daně příjmu nebudou zvýšeny. Vláda obdrží 75 % svých příjmů z daní jednotlivců (41 % obdrží z daní z příjmu a 34 % z poplatků na pojištění „social security“), 10 % z daní akciových společností, 7 % ze živnostenské daně a z různých dávek a 8 % si vypůjčí. Výdaje budou určeny tímto způsobem: 43 % budou přímé platy jednotlivcům, 26 % budou výdaje na národní obranu, 11 % výdajů bude federální výpomoc státům a místním vládám a 5 % budou výdaje na různé jiné federální operace. Kongres asi provede v tomto rozpočtu některé menší opravy. Nově zvolený president Bush vyslovil své úplné uspokojení s tímto návrhem. President Reagan také navrhl, aby v příštích 20 letech - (dokud nebude možno SSSR úplně důvěřovat) - bylo užit 52 bilionů dolarů na modernizaci US továren na nukleární bomby a 29 bilionů na zneškodnění radioaktivních zbytků po výrobě nukleárních bomb v posledních 40 letech.

● ● ●
New York. — Dne 11. ledna USA, Anglie a Francie vetovaly rezoluci Bezpečnostní rady OSN, která kritisovala válečné loďstvo USA, že o týden dříve sestřelilo nad Středozemním mořem dvě libyjská letadla typu Mig 23. Washington tvrdí, že tato letadla byla sestřelena v sebeobraně.

● ● ●
New Delhi. — Dne 6. ledna byli v New Delhi popraveni oběšením dva Sikhové, kteří v říjnu 1984 zavraždili indickou ministerskou předsedkyni In-

LETEM

SVĚTEM

diru Gandhiovou. Jsou obavy, že vykonáním této popravu nynější ministerský předseda Rajiv Gandhi si ještě více odcizí i umírněné Sikhy a že budou vyvolány nepokoje ve státě Punjab, kde pouze v r. 1988 sikhičtí separatisté zavraždili více než 2,400 Hindů a umírněných Sikhů. Gandhiová byla zavražděna pomstou za to, že v červnu 1984 poslala indickou armádu, aby vpadla do posvátného sikhického „Zlatého chrámu“ v Amritsar, z kterého si tehdy sikhičtí separatisté učinili svou hlavní základnu. - Dne 11. ledna 89 v Punjabu sikhičtí separatisté zavraždili 36 Hindů a umírněných Sikhů, aby se tím pomstili za popravu vrahů Gandhiové a vyhrožují, že další vraždy budou následovat. Dne 12. ledna došlo k dalším srážkám mezi Hindy a Sikhy, při kterých byli zabiti 4 lidé.

● ● ●
Jeruzalém. — Dne 10. ledna izraelský ministerský předseda Yitzhak Shamir řekl delegaci Evropského parlamentu, že Izrael by přijal návrh, aby jednání o míru na Blízkém východě se konala pod záštitou OSN, pod podmínkou, že hlavní jednání budou vedena přímo mezi Izraelem a Palestinci, že však Spojené národy nebudou zasahovat do „podstaty vyjednávání“, a že PLO se těchto vyjednávání nezúčastní. Založení nezávislého Palestinského státu je však prý naprosto vyloučeno. Mluví Evropského parlamentu Lord Plumb ve své řeči před izraelským parlamentem řekl, že evropská komunita navrhuje mezinárodní konferenci pod záštitou OSN, ve které by však organizace PLO byla také zúčastněnou stranou. Členské země EP jsou prý také přesvědčeny o tom, že Izrael bude musit vyklidit zabraná území a uznat práva Palestinců na sebeurčení; jinak konflikt na Blízkém východě nebude moci být nikdy vyřešen a nebude tam dosaženo trvalého míru. Shamir však zamítl tyto požadavky jako neslučitelné se zájmy Izraele. - Izraelský divizní generál Dan Shomron, šéf generálního štábu, řekl 10. ledna před parlamentním výborem pro národní obranu, že palestinské povstání, trvající už 13 měsíců, nebude možno potlačit vojenskou mocí, nýbrž že bude potřeba hledat politické vyřešení palestinského problému. Také řekl, že od listopadu 1988 Fatah a jiné skupiny PLO, spadající pod vedení Yassera Arafata, zastavily v Gáze a v Předjordánii

nepřátelské operace proti Izraeli. Bývalý šéf generálního štábu gen. Rafael Eitan s tím však nesoúhlasil a navrhl provádění „kolektivních“ trestů proti Palestincům; za činy jednotlivců mají být potrestány celé skupiny Palestinců a celá jejich města! Micha Harish ze Strany práce mu na to odpověděl, že kolektivní tresty jen způsobí, že více palestinských civilistů se připojí k protestním demonstracím. - Kromě toho kolektivní tresty jsou praktikami primitivů a barbarů, nehodnými pro civilizované lidi. Užívali jich nacisté a jejich holokaust nevinných Židů to světu stále připomíná; komunisté, kteří se tomu ani nemusili od nacistů učit kolektivně dosud trestají nevinné Afghánce.

● ● ●
Peking. — Tři přední čínští ekonomové, kteří jsou všichni zároveň významnými členy komunistické strany, poslali předsedovi komunistické strany Číny Zhao Ziyangovi písemný návrh, aby Čína už konečně opustila státní vlastnictví průmyslu. Vlastnictví všech čínských zestátněných průmyslových podniků má být přeměněno na akciové společnosti a prodáno ve formě akcií, které by mohli koupit jednotlivci, university, ústavy, města, místní provinční vlády i cizinci. Tyto ideje byly předem projednány i s japonskými odborníky v ekonomii, ba i s vysokými čínskými vládními osobnostmi. Hlavní autor tohoto návrhu, 36letý Hua Sheng, předseda departementu mikroekonomiky na Ekonomickém ústavu Čínské akademie v Pekingui, řekl, že vrchní vládcí Číny dosud na jeho návrh neodpověděli, a že asi nelze očekávat jejich odpověď v době příštích 6 měsíců, protože vláda právě musí soustředit své úsilí na „stabilizování přechřáté čínské ekonomie.“ Až však bude stabilizace dosažena, možná už v polovině tohoto roku - celému návrhu bude jistě věnována skutečná pozornost a nakonec by mohl být i přijat v navrhované formě. Hua a jeho společníci byli autory již různých změn, kterými byly v posledních pěti letech zavedeny do čínské ekonomie některé kapitalistické praktiky. Hua Sheng navíc kritizuje ve svém návrhu samotného Marxe když píše, že Marx sice obyčejně měl pravdu v oboru politiky, že se však zmýlil v oboru ekonomie svou opozicí proti soukromému vlastnictví. Prý bude potřeba formulovat novou definici

socialismu, která se bude zabývat spíše sociální spravedlností než veřejným vlastnictvím výrobních prostředků. Úkolem podniků má být na prvním místě péče o produktivitu a výdělek, nikoliv o sociální blahobyt zaměstnanců; stanou-li se ekonomické podniky dobročinnými ústavami, ekonomický rozvoj národa je nemožný a všecek pokrok je pak v zemi udušen. Ještě také řekl, že dosažení větší ekonomické výkonnosti a odstranění závislosti ekonomických útvarů na vládě povede nevyhnutelně také k politické přeměně (restrukturaci) - a k větší demokratizaci v Číně. Čínská komunistická strana se už dříve zabývala návrhem ekonomických specialistů akciového vlastnictví podniků; požadovala však, aby stát si v podnicích podržel vlastnění 25 až 51 procent akcií. Návrh Hua Shenga a jeho společníků jde však mnohem dále; není však možno říci předem, zda tak revoluční návrh bude nakonec přijat vrchním vedením komunistické strany, či zda bude zamítnut jako neslučitelný s komunistickou ideologií. Už však sama okolnost, že se v čínském komunismu veřejně mluví o privatizaci nevykonných státních podniků je jasným znamením, že se ve světovém komunismu něco děje a že jen trubicí komunismu v Československu mají smrtelný strach z toho, kam by šli, z čeho by žili a co by se s nimi vůbec stalo, kdyby veřejně přiznali své chyby a odvážně se pustili do nutných a neodvratných oprav nesmyslného systému, kterým přivedli za 40 let hospodářství Československo na mizinu a způsobili morální i kulturní úpadek jeho lidu.

● ● ●
Paříž. — Ve dnech 7.-11. ledna 1989 delegáti ze 149 zemí jednali v Paříži na konferenci o tom, jak zabránit užívání otravných plynů čili chemických zbraní ve světě. V závěrečném prohlášení všichni přítomní se slavnostně zavázali, že v budoucnu se jejich užívání zdrží, že budou usilovat o odstranění všech chemických zbraní ze světa, a že budou náležat na to, aby v Ženevě byla co nejdříve uzavřena smlouva, kterou by se definitivně zakázala jejich výroba, uskladňování, pokusy s nimi a jejich užívání. Zástupci 40 zemí totiž už vyjednávali v Ženevě o tomto zákazu celých 17 let, avšak dosud bezvýsledně. V těchto

Vyřizujeme společlivě letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vasích příbuzných z Československa, tuzevové objednávky, Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60412

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

dále od úterý 17. ledna 89. V závěrečném prohlášení v Paříži nebylo vyhověno žádosti arabských zemí, aby každá země se zřekla nejen užívání otravných plynů, nýbrž také nukleárních zbraní. Arabské země se totiž obávají toho, že Izrael má uskladněné nukleární bomby, jichž by se v případě extrémní nutnosti nerozpakoval užít proti nim. Toto pařížské slavnostní prohlášení má však jednu základní chybu: není považováno za závazné. - Při této konferenci sovětský ministr zahraničí Eduard Ševardnadze řekl přítomným, že prý SSSR brzy začne ničit své zásoby chemických zbraní; US státní tajemník George Shultz na to řekl, že Sověti se zřejmě snaží dohonit Američany, kteří začali ničit své staré chemické zbraně na začátku osmdesátých let. V r. 1987 USA sice opět začaly vyrábět nové chemické zbraně, avšak jejich staré zásoby jsou prý ničeny rychleji než jsou nové vyráběny. Podle odhadů vojenských znalců Sověti vlastní 300.000 tun chemických zbraní, Američané jen 30 tisíc tun. Ševardnadze však neudal, jak velké množství svých chemických zbraní chtějí Sověti ničit. - Na této konferenci se také mluvilo o nové postavené libyjské továrně v Rabta, jižně od Tripoli, kde podle přesvědčení USA mají být vyráběny otravné plyny, jichž Kádafi by pak chtěl užít proti Izraeli. Ševardnadze řekl, že důkazy, které USA o této věci předložily, nedokazují zřetelně nic. Libye stále tvrdí, že v této továrně mají být vyráběny jenom léky; Kádafi v Tripoli prohlásil, že Libye zničí „všechno americké, jež bude mít na dosah, zničí-li Američané továrnu v Rabta.“ Ve Washingtoně mluvčí Bílého domu prohlásil, že USA o této věci nebudou s Kádafim jednat, že pouze vyžadují, aby chemická továrna v Rabta byla bud' zničena, anebo aspoň rozmontována, chce-li se Libye vyhnout americkému zásahu. Delegáti Anglie, Kanady a Francie na konferenci prohlásili, že podle výzvědné služby jejich zemi tato továrna má sloužit jak k výrobě léků, tak i k výrobě chemických zbraní. USA obvinily tři západoněmecké firmy, že prý spolu s italskými firmami, jakož i s firmami země východní Evropy, poskytly Libyi pomoc při budování její nové chemické továrny. Bonnská vláda zprvu popřela správnost amerického obvinění, avšak 11. ledna oznámila, že už má skutečně důkazy o tom, že některé západoněmecké firmy zis-

budování továrny v Rabta, kde mají být vyráběny otravné plyny; nařídila proto ihned přísné vyšetření celé této věci. Bylo zjištěno, že spolupráci různých firem na tomto projektu koordinovali: jeden Belgičan, který už byl proto zatčen a jeden irácký inženýr. - V Libyi mezi tím výprava 150 cizích žurnalistů, fotografů a televizních kameramanů požádala libyjské ministerstvo informací, aby mohla podnik v Rabta navštívit. Libyjské autobusy přivezly tuto výpravu za večerní tmy do vzdálenosti asi půl míle od továrny, průvodci jim ukázali jakési sklady, ale k samotné továrně je nepustili. Zpravodajům dali rozkaz nastoupit opět do autobusů a jelo se zpět do Tripoli. Tam už čekalo na letišti letadlo a do 40 minut musili opustit zemi. Důvody k svolání pařížské schůze byly následující: užívání otravných plynů v irácko-irácké válce oběma stranami; Irák pak ještě užil otravných plynů proti svému kurdskému obyvatelstvu, armáda marxistické vlády v Angole užila otravných plynů proti guerilům Jonáše Savimbiho, kterým pomáhají USA; zvýšení napětí mezi Libyí a USA kvůli nové libyjské chemické továrně v Rabta, jejíž budování USA už dlouho s neklidem pozorovaly. USA v této věci jednájí energicky kvůli Izraeli. Libye už totiž koupila velké množství dálkových střel, které mohou být opatřeny hlavicemi s otravnými plyny a mohou dosáhnout území Izraele.

● ● ●
Moskva. — Gorbačov prohlásil 6. ledna, že bude nutno snížit výdaje na sovětskou obranu, aby bylo možno snížit schodek rozpočtu a zastavit zhoršování se sovětské ekonomie. Neudal však, o kolik budou výlohy na obranu sníženy. Ve své řeči k sovětským intelektuálům také řekl, že v poslední době zhoršily sovětské hospodářství dvě katastrofy - nehoda v Černobylu v r. 1986 a nedávné zemětřesení v Arménii, k nimž přidal ještě nižší ceny zemního oleje na světových trzích a stále vysoké výdaje na sovětský vojenský

zásah v Afghánistánu. - Podle zprávy sovětské tiskové služby Tass z 12. ledna bylo prý ještě 35 dní po zemětřesení v Arménii objeveno pod troskami a zachráněno šest žijících Arměnců, ve sklepě sesutého devítiposchodového domu. Z trosek už bylo vyhrabáno asi 24 tisíc mrtvol. Více než 500 tisíc lidí zůstalo bez přístřeší. Asi 17.000 lidí, hlavně dětí, zůstává sice ještě nezvěstných, avšak má se za to, že skoro všichni tyto lidé jsou mezi těmi, kteří byli hned po zemětřesení spěšně převezeni na jiná místa. - Sovětský dějepisec N. Vasetsky přiznal v Literární gazetě - poprvé za 48 let! - ačkoliv to vedl celý svět, že v r. 1940 byl Lev Trotský zavražděn v Mexiku na rozkaz Kremlu a samotného Stalina. Zabil jej sekýrou agent sovětské tajné policie pluk. Leonid Eitington, který se stal jeho sluhou a sekretářem a po odpykání 20 let trestu, vrátil se přes Prahu zpět do SSSR! - Dne 11. ledna skupina sovětských aktivistů prohlásila, že političtí disidenti dosud nebyli všichni propuštěni na svobodu, ačkoliv Gorbačov to tvrdil ve své nedávné řeči před Spojenými národy; prý 20 až 30 jich dosud zůstává v psychiatrických nemocnicích (a možná že jich je ještě daleko více) - kde lékaři jsou sadisté, kteří mají za úkol disidenty trestat a provádět na nich hokusy - pokusy, jak jim zlomit vůli a rozdvíjet osobnost.

● ● ●
Karlovy Vary. — Karlovy Vary, jedno z nejstarších evropských lázeňských míst, se kdysi těšily světoznámé pověsti. Komunisté po zmocnění se vlády v Československu v únoru 1948 však úmyslně zanedbávali karlovarské lázně, které pro ně byly symbolem nenáviděného buržoasního systému. Tamní stavby se dnes proto rozpadávají; barokní fasády mnohých hotelů a lázeňských podniků jsou špinavé a sešlé. Gorbačovova glasnost a perestrojka však asi alespoň v tomto ohledu v Československu všechno změnil; čs. komunisté si totiž uvědomili, že potřebují tvrdé západní valuty pro své zastaralé průmyslové

podniky a proto už v dubnu 1988 pražská vláda najednou oznámila, že v době příštích 12 let bude provedena úplná renovace Karlových Varů, aby se opět staly lázněmi mezinárodní úrovně, jako tomu bylo v dřívějších dobách. Už byly provedeny opravy některých lázeňských budov. Čs. vláda se rozhodla financovat tuto obnovu lázní „originálním“ zcela nekomunistickým způsobem: hazardními hrami. Pro cizí turisty tam už totiž bylo otevřeno kasino, kde se hraje o peníze - pouze o rakouské šilinky. Výdělek z tamních her, jak se doufá, bude hojný a zdaleka postačí k placení všech restauračních prací. Tato herna, umístěná ve vrchním poschodí tamní nejslavnější lázeňské budovy, bývalého hotelu „Pupp“ a komunisty překřtěného pouze na „Lázeň číslo jedna“, - (byla dokonce prohlášena za národní historickou památku) - je společným podnikem rakouských a československých podniků. Tam pod působivou klenbou stropu ozdobeného dře-

vénými panely a krystalovými lustry, jsou umístěny tři stoly americké rulety, tři stoly kartové hry „Černého Petra“ a 29 loteriích automatů, které, jak se čeká, přitáhnou velký počet cizích zájemců, kteří milují hazardní hry a přinesou si s sebou na dovolenou hodnotné cizí měny. Rakouský správce kasina Franz Parl řekl, že od loňského 26. června, kdy kasino bylo otevřeno, až do začátku prosince 1988 tam přišlo celkem 9.083 cizích návštěvníků, což prý bylo více, než se očekávalo. Odmítl však říci, kolik se v tomto novém kasinu za půl roku celkem vydělalo. Samozřejmě obyčejným čs. občanům je přísně zakázáno v karlovarském kasinu „gamblovat“ o peníze, neboť tyto hry jsou v marxismu považovány za „kulturní barbarství“; i přestože se sami komunisté snaží nahrabat všude co mohou. Pro cizince však je tento buržoasní zvyk přípustný, protože tam přinesou tvrdé měny, kterých čs. vláda nutně potřebuje k záchraně komunismu.

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného perli;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prošívaných dek a polštářů z husího prachového perli a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCI UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHODKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNA

FAMILY PRACTICE CENTER

JAN TURON, M.D.
Family Physician

8905 W. Burlington, Brookfield, IL 60513

Ordinace hodiny:
Pondělí 9:00 a.m. - 9:00 p.m.
Úterý 1:00 p.m. - 9:00 p.m.
Středa 9:00 a.m. - 1:00 p.m.
Čtvrtek 9:00 a.m. - 9:00 p.m.
Pátek 9:00 a.m. - 3:00 p.m.

ANSWERING
SERVICE
24 HOURS
☎ 387-7000

SPORT

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace o MS 1990

Ze 7 evropských skupin se může dostat do Itálie pouze 11 států. Ze skupiny se čtyřmi kandidáty postupuje pouze jeden, ze skupiny s pěti kandidáty postoupí dva.

Veškeré kvalifikační zápasy musejí být sehrány do 16. listopadu 1989. V jednotlivých skupinách hraje každý s každým doma i venku.

Mužstvo Československa je v 7. skupině, ve které byly už odehrány následující zápasy:

Luxemburg - Švýcarsko 1:4
Luxemburg - ČSSR 0:2
Belgie - Švýcarsko 1:0
ČSSR - Belgie 0:0
Portugalsko - Luxemburg 1:0

Tabulka:

1. Československo	2:0	3
2. Belgie	1:0	3
3. Portugalsko	1:0	2
4. Švýcarsko	4:2	2
5. Luxemburg	1:7	0

Program zápasů mužstva Československa:

30. dubna v Belgii
10. května doma s Luxemburgem
7. června ve Švýcarsku
6. října doma s Portugalskem
25. října doma se Švýcarskem
16. listopadu v Portugalsku

Tabulky ostatních skupin:

1. skupina:	Skóre:	Body:
1. Rumunsko	6:1	4
2. Dánsko	2:2	2
3. Bulharsko	2:4	1
4. Řecko	1:4	1

2. skupina:	Skóre:	Body:
1. Švédsko	2:1	3
2. Polsko	1:0	2
3. Anglie	0:0	1
4. Albánie	1:3	0

Prosíme, oznamte nám váš
změnu své adresy

3. skupina:

1. SSSR	3:1	3
2. Turecko	6:5	3
3. Vých. Německo	3:3	2
4. Rakousko	3:4	2
5. Island	2:4	2

4. skupina:

1. Záp. Německo	4:0	3
2. Holandsko	1:0	3
3. Wales	2:3	1
4. Finsko	2:6	1

5. skupina:

1. Jugoslávie	8:3	5
2. Skotsko	3:2	3
3. Francie	4:4	3
4. Norsko	4:3	2
5. Kypr	1:8	1

6. skupina:

1. Španělsko	6:0	4
2. Maďarsko	3:2	3
3. Sev. Irsko	3:5	3
4. Irsko	0:2	1
5. Malta	2:5	1

Největší překvapení r. 1988?

Island - SSSR 1:1
Kypr - Francie 1:1
Malta - Maďarsko 2:2

MS 1990 A TELEVIZE

„Turner B.C.“ zaplatí 8 milionů dolarů za povolení vysílání všech zápasů MS v Itálii.

Stanice N.B.C., která zaplatila pouze 5 a půl milionu v r. 1986 zamítla vysílání v r. 1990.

Dle programu „Turner B.C.“ bude vysílat zápasy na cable stanici přímo z Atlanty - W.T.B.S.

Mluví této stanice Robert Wussler s tímto tahem si chtěl zajistit právo na vysílání všech zápasů MS 1990 v USA.

Výsledky zápasů o kvalifikaci na MS 1990 v Itálii

Egypt - Liberia 2:0
Kenya - Malawi 1:1
Nigeria - Gabon 1:0
Angola - Kamerun 1:1
Maroko - Zambia 1:0
Zaire - Tunis 3:1
Kuwait - Pákistán 1:0
Oman - Irák 1:1

KOPANÁ V USA

A.I.S.A.

„Chicago Power“ pod vedením K. H. Gránitze porazilo dvakrát Milwaukee 10:4 a 6:1 a nyní se ocitlo již na 2. místě v tabulce. Páteční zápas v Milwaukee sledovalo 15,270 diváků, zatímco v Chicagu jejich zápas přilákal pouze 3,109 fandů.

V neděli byla ukončena první polovina sezony a tabulka vyhlíží následovně:

Výhry: Prohry:

1. Canton	12	7
2. Chicago	12	8
3. Milwaukee	10	8
4. Hershey	10	9
5. Fort Wayne	10	10
6. Memphis	8	12
7. Dayton	6	14

Tabulka M.I.S.L.

1. Baltimore	11	5
2. Dallas	12	6
3. Wichita	9	7
4. San Diego	9	9
5. Los Angeles	8	11
6. Tacoma	8	11
7. Kansas City	5	13

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

Metro - Liga

Výsledky 2. kola: Maroons - Gr. White 2:3, Lightning - Lions 2:3, Sparta - Eagles 1:4, United Serbs - Schwaben 4:2, Kickers - Vikings 5:4.

Tabulka:

1. USERBS	13:5	4
2. KICKERS	11:7	4
3. EAGLES	5:1	4
4. LIGHTNING	7:6	2
5. GR. WHITE	3:3	2
6. LIONS	6:8	2
7. SPARTA	2:5	2
8. VIKINGS	5:7	0
9. SCHWABEN	5:9	0
10. MAROONS	5:12	0

Program zápasů na neděli 22. ledna 1989:

3:00 P.M. Eagles - Lightning

3:45 P.M. Maroons - Kickers
4:30 P.M. Schwaben - Vikings
5:15 P.M. Lions - U. Serbs
6:00 P.M. Sparta - Gr. White

Výsledky 1. Divize:

Wings - Liths 2:2
Pegasus - Rams 4:0
Wauconda - Bullets 4:2
Trevians - Fortuna 4:3
Real F.C. - Maroons „B“ 8:1

Metro - Liga

Eagles - Sparta 4:1

Zasloužené vítězství mužstva Eagles, na které naši Spartané nestačí.

Sparta hrála dobře pouze v 1. třetině, která skončila 1:1.

Ve 2. třetině dvě přesilovky dopomohly Eagles ke dvěma brankám a k vedení 3:1.

Poslední třetina byla více vyrovnaná, Eagles však v posledních vteřinách zápasu zvýšila na 4:1.

Spartané zahráli dobrý fotbal, bohužel, proti ostřílenému mužstvu jako je Eagles to nestačilo.

Sparta vs. Gr. White

Ve 3. kole Halového mistrovství Spartané hrají proti mužstvu Gr. White. Očekává se vyrovnaný zápas, ve kterém lepší střelba rozhodne o vítězi. Dle papírové formy by zápas měl skončit remizí.

Výkop je stanoven na 6 hod. večer.

Jarda Fajkus

Moje vánoční přání pro rok 1989

Není to přání zrovna skromné, ale řeknu vám o něm.

Rád bych ve svém domě přivítal jako hosta pana Tomáše Bat'u. Jestli vám to jaksi zní trochu exoticky, tak vám k tomu musím říct několik podrobností.

My jsme se s Tomášem Bat'ou společně s Jiřím Hanzelkou setkali před mnoha lety - na začátku, nebo tak uprostřed - naší africké cesty v Addis Abebě. To se psal rok 1947. Letos v létě jsme se ze zdejšího slušnického závodního

časopisu dozvěděli, že se vedou už delší dobu jednání mezi československými úřady a panem Tomášem Bat'ou v tom smyslu, že by on a jeho společnost dala jaksi modernější výrobní prostředky do Svitlu, ano, do zdejšího zlínského Svitlu, kde jsou celkem už museální stroje, které pamatují ještě jeho tatínka, starého Tomáše Bat'u. Z toho by ovšem měla - za tu renovaci - vyplynout možnost exportu do oblastí kvalitní obuvi, kam se dnes boty z gottwaldovského Svitlu nedostanou.

Tak jsem si s velkým zájmem tento článek ve slušnickém časopisu přečetl a najednou mě něco nutilo k tomu, abych napsal panu Tomáši Bat'ovi osobní dopis. Udělal jsem to, zmínil jsem se mu o té naší někdejší schůzce v Addis Abebě, o obsahu tehdejšího našeho rozhovoru a nabídl jsem mu, že tady mám na panelu, takovém, řekl bych - soukromém muzeu, exotický pár střeviců, výrobek jeho Bat'ovy továrny v Limuru u Nairobi, tj. v Keni. V těch střevicích jsem absolvoval asi polovičku výstupu na Kilimandžáro. To byly takové střevíce sportovní, tenisky se sisálovou podešví. A tak jsem mu napsal, že až přijede do Československa, až se splní, až tedy budou splněny všechny podmínky, které si při tom jednání s čs. úřady klade, tak že ho zvuk sobě domů. On mně napsal krásný dopis, že děkuje za pozvání, ale že, bohužel, prozatím se jeho cesta odkládá, protože několik těch hlavních jeho požadavků nebylo splněno. Ten hlavní totiž byl, že si kladl za podmínku, aby jméno Bat'a, které tento režim už celých 40 let ostouzel a házel na všechny Bat'ovy iniciativy a podniky „plnýma hrstěma bláto“, bude v plné míře rehabilitováno a že ze Svitlu bude zase původní Bat'a. Pod vlivem této korespondence bych měl proto velikánské přání, aby nastala chvíle, kdy ze strany státu, v němž dnes žijeme, aby byly tyto podmínky splněny, a aby pan Tomáš Bat'a opravdu mohl přijet do tohoto státu, do města, které se dodnes jmenuje Zlín v denní mluvě jeho obyvatel, a které se stalo věhlasným právě zásluhou jeho tatínka a obuvi, vyráběné jeho spolupracovníky. Ano, Bat'a měl každého dělníka za svého spolupracovníka.

Poněvadž toto mé málo skromné přání nebude asi tak honem možné splnit, budu rád - a už se těším - že se nám třeba splní a najdeme je v Bat'ově škatuli s fungl novými botami pod stromčkem o vánocích roku příštího.

Ing. M. Zikmund

Všechny druhy pojištění
v Clevelandu a okolí
Vám ochotně, srozumitelně vysvětlí
a odborně zprostředkuje
FRANK KOLÁR,
který už po 12 let pracuje
dnes u největší americké pojišťovny
„Farmer's Ins. Groupe Co.”

V případě hledání dobrého a poctivého pojištění
volejte: ☎ (216) 953 - 9192

LEKARENSKÝ TELEFON: DOMÁCI TELEFON:
☎ 484-0106 ☎ 749-0281

Poslati lékař vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PHIL. MR. VLADIMIR HOLEČEK, R.Ph.

NAPROTIBERWYNSKÉ RADNICE

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

Tak se přece jen minulou neděli 15. 1. (a dokonce i v pondělí 16. 1.) v Praze zatýkalo!

(Pokračování ze str. 1)

kosti s porozuměním Gorbačovově perestrojce, když se takového protiústavní zákroky dosud v Praze dovolují.

Signatář Charty 77 Jiří Dienstbier pak při telefonním rozhovoru s novináři ve Vídni řekl, že policejní orgány se v Praze chovaly, „jako blázní“. Vyslovil uspokojení s podpisem čs. autorit konečného prohlášení Vídeňské konference s poznámkou, že to dodá novou „munici“ a další právní důvody k pokračování stále většího počtu lidí v obhajobě lidských práv v Československu. Podobné násilné scény čs. policie se pak v Praze opakovaly ještě i v pondělí 16. ledna, právě ve výroční den Palachovy smrti.

Oddíl čs. státní bezpečnosti, které nemají na svých autech napsáno, že „lidu slouží a chrání jej“, jako tomu je u naší policie v Chicagu, se v neděli 15. ledna 1989 vyhnuly v ochranných helmách a s penderky v rukou na prostranství Václavského náměstí i do všech přilehlých ulic, aby rozehnaly pokojně shromáždění občanů, kteří se sešli u sochy sv. Václava, k uctění 20. výročí životní oběti Jana Palacha.

UPOZORŇUJEME

Dr. Jaroslav Pecháček, autor článku „Svědectví nad jiné vítané“, otištěném ve vánočním čísle H.N., který pojednává o nedávno vydané knize, nakladatelství „Index“.

Dr. Karel Steinbach, svědek téměř stoletý“ upozorňuje čtenáře H.N. a celou krajaňskou veřejnost, že knížku o kterou je velký zájem je možno objednat na adrese:

Mrs. R. Bunža
75-10 199 Str.
Flushing, NY 11366
☎(718) 479 - 0870
Cena knížky je \$15.00

WESTCHESTER, IL.

Skutečně krásný rodinný domek v libivém prostředí, nedávno zrenovovaný: kombinací kuchyně s jídelním koutem, jídelna, tři ložnice s 2 přilehlými koupelnami, obývací pokoj a několik šatníků začleněných do stěn. - V jídelně a v obývací nově koberec, nové čerpadlo spodní vody, nový ohřívač na teplou vodu, opravářská dílna s „utility room“, garáž na 2 1/2 auta. Kuchyňské zařízení možno odkoupit. Blízko škol a autobusové veřejné dopravy - 1 blok od Čermákovy tř. Musí se vidět!

V RIVERSIDE, IL.

je možno koupit celozděný, na zakázku stavěný rodinný dům ve stylu „Georgian“. - V kuchyni jídelní kout, 3 ložnice, 2 koupelny, šatníky ve zdi, dubové parкетové podlahy, pokryté kobercem v celém domě od zdi ke zdi; 2 rodinné otevřené krby na topení dřevem. - Kuchyňské zařízení a všechny nábytek v domě zůstávají. Vše velmi útulné. Poblíž Harlem Ave.

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod. stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebujete-li odbornou poradnu, odhad a sehnat hledanou nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodáváný majetek, obraťte se s důvěrou na naší realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS

6420 záp. Čermáková tř. v Berwynu

☎ 484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žádejte mluvit česky s Jarkou Mlsnou.

**COMMERCIAL
NATIONAL
BANK**

Special Service for Special People

Member F.D.I.C.

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

OZNÁMENÍ ÚMRTÍ

Všem jeho četným přátelům a známým, kteří se o jeho tragické smrti dosud nedoslechli, v duševním rozechvění oznamujeme, že zcela náhle nám odešli na věčnost dva naši blízcí příbuzní:

Jan (Honza) Bartůněk
a jeho milovaná maminka, pani
Vlasta Bartůňková

Jendu Bartůňka znali všichni krajané a exulanti, kteří jsou zákazníci známé krajaňské spořitelny a záložny „Mid-America Federal“ v Cicero na Čermákově třídě spolu s členy různých krajaňských a exilních spolků, kteří se pravidelně scházejí na schůzích ve společenských místnostech budovy tohoto prosperujícího finančního podniku.

Honza se narodil v Praze 2. května 1943, vyučil se elektrikářem, oženil se a po sovětské okupaci Československa v srpnu r. 1968 odešel sám do exilu. Zakotvil v Chicagu a po dobrých pracovních úspěších se stal asi před patnácti lety hlavním údržbářem celé budovy Mid-America v Cicero.

Protože se chtěl po druhé oženit se svou polskou snoubenkou Kristýnkou, pozval si loni v listopadu z Československa svou 67letou maminku na návštěvu, s níž prožil zase jednou po letech hřejivé vánoce. Nakonec jí chtěl ještě ukázat slunnou Floridu, navštívit s ní Ládu Válu, býv. majitele cicerké restaurace „Stará Praha“, a svého šéfa z „Mid-America Federal“, p. Hugo Korandu, který zrovna trávil svou dovolenou na Floridě.

V neděli 15. ledna 1989 se Honza tedy autem vydal s maminkou na cestu do města Fort Lauderdale a na dálnici Alligators Hwy. u města Naples měl kolem deváté hodiny ráno tragickou autohavárii, o jejíchž podrobnostech se dosud mnoho neví. Jenda byl mrtev hned, jeho maminka zemřela následkem utrpěných zranění asi dvě hodiny po převozu do nejbližší nemocnice.

Narodila se také v Praze před 67 lety - 25. května 1921, a měla se už 6. února 1989 z Chicaga vracet ke své rodině.

V pátek 20. ledna 1989 se s oběma tragicky zahynulými rozloučíme v 7:00 hod. večer v obřadní kapli Chrástkova pohřebního ústavu v Berwynu (6301 W. Cermak Rd.) Soukromý pohřeb žehem pak bude v sobotu dopol. v krematoriu hřbitova Oakridge v Hillside, Ill., a urny s popelem zesnulých budou pak uloženy v rodinné hrobce v Praze.

V sobotu večer si na oba naše tragicky zesnulé krajaňy - matku se synem - vzpomeneme při našich pravidelných českých bohoslužbách v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero v 6:15 hod. večer.

Děkujeme všem, kdo se s námi za oba tragicky zesnulé upřímně pomodlí.

Ing. Stanislav JANČÍK s chotí Marinou,
strýček s tetou;
Mirek BARTŮNĚK s rodinou, bratr v Praze
Christine KOLOTA, snoubenka.

V Československu se tentokrát už opravdu „ledy hnuly“ lidé se přestali bát a jednají

**Otevřený dopis
Nezávislého mírového sdružení
iniciativa za
demilitarizaci společnosti**

Federálnímu shromáždění
Úřadu předsednictva vlády
Československému mírovému
výboru
Československé televizi,
redakci aktuální
Československému rozhlasu
redakci časopisu Mladý svět
ČTK

Rozhodli jsme se pravidelně

scházet každou poslední sobotu v měsíci od 15.-17. hodin na Václavském náměstí v Praze k rozhovorům o problémech v naší zemi, které se nás nejvíce dotýkají. Tato setkání jsou otevřena všem našim spoluobčanům bez rozdílu jejich názorů. Tato setkání nebyla a nejsou míněna jako demonstrace odporu proti současné moci, ale měla se stát setkáním ke konstruktivní diskusi o možnostech řešení současných problémů. Všechna dosavadní setkání byla ovšem

zmařena policií, aniž by mohla začít plnit svůj účel. Pro letošní rok považujeme tato setkání za uzavřená, zejména vzhledem k nevhodnosti termínu, na nějž poslední sobota v prosinci připadá. V příštím roce však chceme v těchto setkáních pokračovat. Jelikož nám jde o uskutečnění dialogu a ne o pravidelné konfliktuální scény s policií, obrátili jsme se dopisem na primátora hlavního města Prahy, aby nám z titulu své funkce a autority dal k dispozici prostory, kde by tato setkání mohla nerušeně probíhat. Že nám skutečně jde o pokojný průběh akcí, které chceme pořádat, nebo na nich se chceme podílet, se jednoznačně prokázalo 10. prosince 1988 na Skroupově náměstí v Praze 3 při setkání ke Dni lidských práv, jehož jsme byli spolupředsedateli. Při sobotních setkáních bychom chtěli hovořit zejména o mírových problémech v nejširším smyslu, o mezinárodní situaci, o problémech ekologie, o problémech výkonu vojenské služby, o možnostech náhradní civilní služby pro ty, kdo nemohou vykonávat vojenskou službu z důvodu svědomí či náboženského přesvědčení, o úlevách ve vojenské službě pro vojáky s rodinami, a o dalších konkrétních problémech života v armádě. Chtěli bychom též hovořit o výchově dětí a mládeže a při jejím nedostatku dopadu na postoj mladých lidí k otázkám míru a odpovědnosti každého jednotlivce za současný stav ve společnosti i ve světě. Chceme hledat účinné formy práce a osobního života, které by překonávaly nedůvěru mezi lidmi a mezi národy. K těmto diskusním setkáním zveme všechny, kteří jsou situací v naznačených oblastech znepokojeni, a kteří se stejně jako my domnívají, že řešení je možné najít jen právě v otevřené mnohostranné diskusi. Na základě určených témat bychom chtěli k našim diskusím přizvat též kompetentní činitele oficiálních institucí a také zástupce sdělovacích prostředků. Pevně doufáme, že pochopíte konstruktivnost našeho úsilí a vstupte s námi v jednání. O průběhu jednání ohledně

zabezpečení místa k sobotním diskusním setkáním budeme všechny zájemce informovat.

Za Nezávislé mírové sdružení - iniciativu za demilitarizaci společnosti
Jan Chudomel, Jana Petrová,
Jan a Alice Svobodovi

**Haně Marvanové
byla čs. úřady zamítnuta
žádost o návštěvu
rodinných příslušníků**

JUDr. Hana Marvanová, členka Nezávislého mírového sdružení, která je vězněna ve věznici MS v Praze - Ruzyni. požádala svého vyšetřovatele o povolení návštěvy své matky a syna v době vánočních svátků. Žádost Hany Marvanové vyšetřovatel zamítl s cynickým odůvodněním, „že si nebude kazit vánoce.“

V této souvislosti tím větší významu nabývá petice Demokratické iniciativy, kterou se její členové ve své výzvě obracejí ke všem lidem dobré vůle, aby svými podpisy apelovali u složek mocenského aparátu na propuštění lidí, vězněných pro své politické nebo náboženské přesvědčení. Petice nepostrádá svého významu a platnosti ani v případě třeba jen jediného nespravedlivě uvězněného člověka.

**PETICE
nezávislých
čs. spisovatelů
Propust'te Ivana Jirousa
a Jiřího Tichého!**

20. října 1988 byli uvězněni a obviněni z trestného činu útoku na státní orgán a orgán společenské organizace podle § 154, odst. 2 tr. zákona, básník Ivan Jirous, vystudovaný umělecký historik, známý i mezinárodně svou dlouholetou činností v oblasti nekonformní kultury - a Jiří Tichý, především dělník samizdatu, autor četných próz a fejetonů, publikovaných pod vlastním jménem i pod pseudonymem. Později, aby se na Jiřího Tichého nevztahovala amnestie, byla tato obvinění účelově a bez jakéhokoliv podkladu oběma rozšířena o

§112 tr. zákona o poškození zájmů republiky v cizině. Takto postižení byli proto, že oba ručili za pravost podpisů téměř tři stovek občanů pod petici, která volala státní orgány k morální odpovědnosti za smrt Pavla Wonky ve věznici v Hradci Králové na jaře 1968. V té souvislosti i pravdivě poukazovala na to, že poměry v československých věznicích mají daleko k vězeňským podmínkám v civilizovaných zemích.

Ivan Jirous tyto poměry dobře zná z vlastní zkušenosti. Od r. 1974 do dneška strávil totiž ve vězení 8 let. Stále víc se při tom dávalo najevo, že pravým důvodem represe je jeho kulturní aktivita. Za sbírku básní, kterou napsal během posledního vězení v jedné z nejhorších československých věznic ve Valdicích, dostal dokonce literární cenu, jež udílí každoročně některému ze svých bývalých krajanů britský dramatik světového jména Tom Stoppard, narozený v Československu. Státní moc se snaží vsugerovat - a zdá se, že s úspěchem - alespoň u svých západních obchodních partnerů a jejich politických protektorů - že posledními represemi - ne-li masivnějšími než dříve, a zaměřenými proti téměř okružku lidí - postihuje jenom jakási „extrémistý“.

Co je extrémismem petice, za níž jsou uvězněni Ivan Jirous a Jiří Tichý? Jenom to, že připomněli minulé i přítomné nelidské činy čs. represivních orgánů. Tedy to, co by měl udělat ve společném protestu každý řádný občan. Ano, ti, kdo jsou dnes v naší zemi u moci, spatřují extrémismus především v projevech elementárních občanských ctností, po nichž s příznačnou okázalostí faleš při mezinárodních konferencích navenek jen mlčky souhlasí. Pro tuto „jejich“ perestrojku nemá místa jinde než v tlampačích notně už opotřebovaných vším předchozím lhaním. V žádné evropské komunistické zemi není v přítomnosti znám obdobný případ jiného spisovatele, kterému by po osmi letech strávených ve věznicích, hrozilo odsouzení na další 3 roky za jeho poctivou humanitární a kulturní činnost! Proto i my, už z pouhé kolegiality žádáme: okamžitě propust'te Ivana Jirouse i jeho spolupřeviněného Jiřího Tichého!

K výzvě se připojují tito spisovatelé:
Miroslav Červenka, Jiří Daniček, Jiří Hanzelka, Václav Havel, Zbyněk Hejda, Ivan Hofmann, Jiřina Hrabková, Milan Jungmann, Petr Kabeš,

IMPORTOVANÉ ZBOŽÍ

z Československa a jiných evropských zemí.

Křišťálové sklo - keramika - panenky - granátové šperky - české a slovenské rekordy - kazety - koření - byliny - kuchyňské potřeby - cukrovinky - šátky na hlavu - pentle na kroje - kapesníky - české i slovenské knihy - slovníky - učebnice - umělecké knihy.

Malinová štáva, Maggi a mnohé jiné - pište si o seznam.
VIDEO KAZETY ve velkém výběru - pište si o seznam.

Největší výběr blahopřání

v anglické a i jiných řečích (české, slovenské, polské, německé a italské).

Imp. sušené hříbky, světlé, drobně krájené: 1 lb \$26,-
1/2 lb \$13.75 - 1/4 lb \$8,-

Trnka: anglicko-český a česko-anglický kapesní slovník, \$5.95

Say it in Czech (English-Czech Phrase Book), \$3.50

Angličtina pre samoukov (pro slovensky mluvící), \$5.50

Czech Language Program - Audio Cassette with Lesson Manual, \$8.98

Honoré de Balzac: Evženie Grandetová - Otec Goriot, \$6.25

Josef Čapek: Stín kapradiny, \$2.75

Tomáš Bat'a: Úvahy a projevy, \$10,-

R.W.Clark: Muž, který odhalil purpur, \$3.95

Dětské loutkové divadlo (repertoárový sborník), \$4.50

Arthur Hailey: Kola, \$6.50

Frant. Heřmánek: U bratra celého světa, \$3.25

Karel May: Poklad na Stříbrném jezeře, \$6.50

Jiří Pospíšil: Podzimní květy (verše), \$4,-

Marie Pujmanová: Lidé na křižovatce, \$6.95

Václav Řezáč: Černé světlo - Svědek, \$6.95

Výlohy za poštovné:

Na objednávky do \$5 - \$1.50. Od \$5 do \$25 - \$2.50

Od \$26 do \$50 - \$5. Od \$51 do \$100 - \$7.50

Od \$100 výše - \$10.

Zboží možno koupit na kreditkartu VISA nebo Master Card
Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý 1 dolar poslali 7 centů více na státní daň.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou - spolehlivě a zaručeně. Seznam zdarma.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,

BE R WYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Obchodní hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6 večer.
V neděli zavřeno.

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekárské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade“ cukroví
- Velmi chutné maslové housky a strůdl

5832 W. Cermak Rd. Cicero, ILL. 60650

Olympic 2-2654

Možno
objednat
telefonem:
laskava
a rychlá
obsluha česky
i anglicky

Eva Kantárková, Vladimír Karfík, Iva Ketrá, Jiří Kratochvíl, Míro Kusý, Ivan Lamper, Jan Lopatka, Sergej Machonin, Karel Pecka, Tomáš Pěkný, Petr Placák, Zdeněk Pochop, Hana Poničková, Lenka Procházková, Zdeněk Rotrekl, Andrej Stankovič, Martin M. Šimečka, Milan Šimečka, Jan Trefulka, Milan Uhde, Zdeněk Urbánek, Ludvík Vaculík a Miroslav Zikmund.

Čs. občané žádají propuštění

I. Jirouse a J. Tichého

Kancelář
Federálního shromáždění ČSSR
Vinohradská 1
Praha 1

18. prosince 1988

Dámy a pánové.

V srpnu 1988 vám Ivan M. Jirous a Jiří Tichý poslali jménem dvou set jednademdesáti občanů protestní petici, reagující na otřesnou smrt Pavla Wonky ve věznici ministerstva spravedlnosti v Hradci Králové, a žádali vás o neprodlenou nápravu podmínek v našich věznicích. Jedinou reakcí státních orgánů bylo to, že s odstupem 2 měsíců od zveřejnění petice, nechaly zatknout oba odesílatele, kteří současně ručili za pravost podpisů. Čs. policejní orgány je obvinili z útoku na státní orgán a orgán společenské organizace podle §154 odst. 2 tr. zákona. Později bylo oběma toto obvinění bez jakéhokoliv právního opodstatnění rozšířeno o §112 tr. zákona o poškozování zájmů republiky v zahraničí. Tento postup vyvolal značné pobouření veřejnosti nejen u nás, ale i v cizině. Domníváme se, že vzniklé, či již dlouho trávající problémy nelze řešit - jak bylo dosud zvykem - stupňováním sociálního napětí a zvyšováním počtu politických vězňů. Jako samozvaní a úředně prohlášení zástupci lidu máte i velkou odpovědnost za tyto praktiky, a protože dobře víte, že jsou nespravedlivé, máte i povinnost proti nim vystoupit. Níže podepsaných 1,516 čs. občanů proto žádá, abyste se zasadili za okamžité propuštění Ivana M. Jirouse a Jiřího Tichého.

Za pravost podpisů ručí:

Jan Brabec, Ivan Lamper, David Němec, Joska Skalník, Saša Vondra

Dokument Charty 77

č. 2/89

Otřesná událost v Michalovicích

Federální shromáždění ČSSR
Předsednictvo vlády ČSSR
Generální prokuratura ČSSR
Federální ministerstvo vnitra

Je naší povinností informovat československou veřejnost a kompetentní orgány a závažné události, která se odehrála v závěru minulého roku. Sedmatřicetiletý zemědělský inženýr Jozef Babjak, vedoucí zelinářské výroby JZD Nacina Ves jel v poledne 22.12. 1988 po zledovatělé Okružní ulici v Michalovicích na Slovensku. V důsledku smyku se jeho vůz dostal doprostřed vozovky. Zastavila ho hlídka VB, která ho násilím vytáhla z auta. Za neustálého bítí ho přinutila nastoupit do policejního vozu a odjela s ním neznámou kam. Jeho manželce, dětské lékařce michalovské nemocnice odpoledne někdo telefonoval, že jejího muže bijí na ulici policajti. Odpoledne jí bylo též příslušníkem SNB sděleno, že manžel měl autonehodu a ať si přijde pro auto na Okružní ulici. Když pro auto přišla, stálo neporušeno u obrubníku chodníku. Jozef Babjak se vrátil domů asi v půl páté odpoledne; byl zbit, tělo plné modřin, levou ruku měl úplně zčernalou. Byl silně otřesen a své ženě řekl, že si ani nedovede představit, jak strašně ho bili, vozili ho po různých místech a neustále tloukli. Byli dokonce v nějakém domě, kde bítí pokračovalo. Mlčení

přestalo, až když Jozef Babjak příslušníkům pokročil, že pohmožděniny ukáže lékařům. Potom jej zavezli do středu města a vyhodili z auta. Druhý den, před Štědrým dnem, 23.12. 1988 v poledne ing. Babjak v Nacimě Vsi náhle zemřel. Jeho přítel Vladimír Haluška jej naložil do automobilu a převzl do michalovské nemocnice, kde selhaly všechny pokusy o jeho oživení, které prováděl primář doktor Ladislav Mruk. V pitvěním protokolu, podepsaném patologem primářem doktorem Ladislavem Bodkou, byly uvedeny následující diagnózy: krvácení do žaludku, krvácení do střev, do pravé ledviny a selhání srdce na základě nedokrvení. Jozef Babjak byl ženatý, otec dvou chlapců, člen KSČ. Zatím nic nenásvedčuje tomu, že policisté, kteří s ním tak surově zacházeli, usilovali o jeho smrt. Přesto však zemřel. Mohlo se to ale stát proto, že Bezpečnost v této zemi až příliš často zakouší pocit beztrávnosti. Kolik stížností občanů na zjevně nezákonné počínání příslušníků Bezpečnosti nebylo nikdy vyřízeno! Kolik oprávněných stížností se nakonec obrátilo proti těm, kteří se odvážili si stěžovat! V kolika procesech naše „bezpečnostní orgány“ křivě svědčily! Jak často jsme se setkali s arogantním chováním anonymních příslušníků represivního aparátu? Udržuje-li se taková koncepce bezpráví, má to pro společnost tragické důsledky. Je smutné, že se veřejnost dozvídá o nezákonných praktikách policie až ve chvílích, kdy dochází k takovým tragickým

událostem.

Žádáme proto pečlivě vyšetření celého případu, potrestání viníků a podrobné informování veřejnosti o průběhu celého případu. Především však požadujeme širokou veřejnou diskusi o úloze bezpečnostního aparátu ve společnosti! Zároveň naléhavě vyzýváme příslušné orgány, aby důslednou kontrolou a včasným postihem i menších přestupků proti právnímu řádu zabránily všem projevům policejní zvrlosti.

Mluví Charty 77:
Tomáš Hradílek, Dana Němcová, Saša Vondra

Ing. Bohumír Kuba - vlastní definice pojmu „socialismus“

Soudím, že každý člověk zdravého rozumu, neovlivněný a nenarušený majetkem nebo jinými vlivy, by měl být stoupencem hledání a ustavení takového společenského zřízení, které je v maximální možné míře sociálně spravedlivé ke všem občanům bez jakéhokoliv rozlišování. Takové společenské zřízení musí být také zásadně demokratické, respektující lidské principy „Všeobecné deklarace lidských práv.“

Vlastní vyznání B. Kuby: Když žádám od druhých přesnou identifikaci pojmu, musím sám vymezit závažný pojem, jehož jsem ve svých spisech nyní několikrát použil - totiž slovo „socialismus“. Když mi „páni“ se svrchovanou a neomezenou mocí nad námi před 18 lety přisoudili nepřátelství k socialismu,

přiměli mě k zamýšlení nad tímto pojmem a zároveň k otázce, jaký mám vůbec vztah k socialismu. Vytvořil jsem si tedy definici socialismu. Pojem „socialismus“ byl některými lidmi už natolik zprofanován a zdiskreditován, že mám-li vyjádřit svůj vztah k tomuto pojmu ve smyslu společenského zřízení, musím to vyjádřit opisem - definicí.

S tímto pojmem souvisí také pojmy stoupenci pokroku a zároveň jejich opak-lidé konzervativní až reakční, krátce a dobře - zpátečníci. Z hlediska poznané reality se mi však jeví jako nesmyslné blábolení, mluví-li se a mluví jen o pokroku, případně o nepřátelích pokroku a přitom vůbec nemyslet na to hlavní: co skutečný pokrok umožňuje, nebo znemožňuje. Tedy, jsem-li přesvědčeným stoupencem pokroku, musí mě zajímat podmínky pokroku. Fundamentální podmínkou pokroku je reálná možnost svobodně myslet; to znamená mít také možnost svobodně a beze strachu své myšlenky veřejně vyjádřit. Není-li tato stěžejní podmínka splněna, nemůže se žádná společnost ubírat cestou pokroku, nýbrž může jen zpět, stát se nehybnou a zahnívat.

Na toto téma publikoval ing. Kuba několik myšlenek už v r. 1963 v orgánu Zväzu slovenských spisovateľov „Kulturný život“).

PROSÍME

OZNAMTE NÁM VČAS
ZMĚNU SVÉ ADRESY

Upřímně srdečné a vděčné blahopřání k narozeninám

naši zlaté, dobré a starostlivé české mamince a babičce,
paní

RŮZENCE VOKURKOVÉ,

která v plném zdraví oslaví 25. ledna 1989
své požehnané devadesátéčtvrté narozeniny.

V Tvém úhledném a čistotou zářícím domově v Berovnu, III. (2526 S. Grove Ave.) se nám při každé návštěvě vybaví v mysli vzpomínky na šťastné dětství v teple rodinné pohody, kterou jsi nám dovedla vytvářet svou starostlivostí, úsměvem i pokáráním, neustálou obětavostí a upřímnou, jednoduchou a hlubokou vírou v Boha, k níž jsi nás vedla svým příkladem. Dnes víme, že to byla právě Tvoje víra, která Ti dala sílu přijmout i tragickou smrt našich dvou sester Růži a Marie.

Za věčnou Tvoji lásku Ti dnes znovu děkujeme a vyprošujeme Ti do dalších let hojnost zdraví a Božího požehnání.

EDWARD VOKURKA s rodinou - syn;
RUSSEL VLČEK s rodinou - vnuk;

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Ciceru, III. - 2414, S. 61st. Ave.

Počet násilných vražd v Chicagu během r. 1988

Chicago. - Policejní department města Chicaga oznámil 2. ledna 1989, že počet vražd, spáchaných v Chicagu, se v posledních letech znatelně zmenšil. Od r. 1931 kdy byl poprvé zaznamenán celkový počet vražd, spáchaných v Chicagu - v tom toce jich tam bylo spácháno celkem 344 - až do konce r. 1988 jich bylo spácháno celkem 26,423. Zejména desetiletí 1971-80 bylo tragické na vraždy. V Chicagu jich bylo spácháno celkem 7,434. V celé době od r. 1931 až do r. 1988 bylo spácháno nejvíce vražd v roce 1974, totiž 970. Zde jsou statistiky z osmdesátých let: v r. 1980 - 863 vražd; v r. 1981 - 877; v r. 1982 - 668; v r. 1983 - 729; v r. 1984 - 741, v r. 1985 - 666; v r. 1986 - 744; v r. 1987 - 691; v r. 1988 - 651. V posledních dvou desetiletích rok 1988 měl nejméně vražd. I tak však bylo spácháno v Chicagu dvacetkrát více vražd než jich je ročně spácháno v Londýně, nejvražednějším městě Evropy, které má přibližně tolik obyvatel jako Chicago. Přitom ještě Chicago není nejvražednějším městem USA; řada jiných velkoměst má průměrnou bilanci ještě horší.

MAIL ORDER

NOVINKA

Přímý import

z Československa.

Krásná chodská keramika,
skleněné vánoční ozdoby a
ručně malované kraslice

(také husi)

Napište si na lístku

o katalog s ceníkem.

Nakupujte poštou

J. KETTNER

ENTERPRISES

27 W. 209 Chartwell Dr.

Winfield, IL 60190

PŘEKLÁDÁM

z češtiny a slovenštiny legální
osobní a školní doklady,
které mohou zároveň notářsky
ověřit a potvrdit.

Pište na adresu:

I. O. KOVÁŘ

P. O. BOX 313

Riverside, IL. 60546

nebo volejte:

☎ (312) - 442 - 7115

PŮJČOVNA

českých i amerických filmů
a Nintendo Games

OTEVŘENA DENNĚ

6114 Cermak Rd.,

CICERO, IL. 60650

☎ (312) 652 - 8857

KAREL ČAPEK HORDUBAL

(Pokračování z min. čísla)

KNIHA DRUHÁ

I

„Juraje Hordubala zabili!“

Bíro Gerič si honem natabuje halenu. „Běž, chlapče, pro žandáry,“ káže rychle. „Aby šli k Hordubalovým.“

Na Hordubalově dvoře pobíhá Polana a lomí rukama. „Ach, Hospodine, Hospodine,“ běduje, „kdo mu to udělal! Zabili gazdu, zabili!“

Hafie v koutě vytřeštěná, přes ploty trnou sousedky, hlouček mužů se tísí ve vrátkách. Starosta rovnou k Polaně a položil jí ruku na rameno. „Přestaňte, gazdová. A co se mu stalo? Kde má ránu?“

Polana se zachvěla: „Ne — ne — nevím, já tam nebyla, já nemohla —“

Starosta se na ni pozorně podíval. Byla bledá a tuhá, to se jen nutila tak pobíhat a hořekovat. „A kdo ho viděl?“

Polana sevfela rty; ale tu už jsou četníci a zavírají lidem vrátka před nosem. Je to starý tlustý Gelnaj, rozepnutý a bez pušky, a Biegl, nový četník; celý se leskne novotou a horlivostí.

„Kde je,“ ptá se Gelnaj polohlasem. Polana ukazuje k jizbě a kvílí.

Hordubal Amerikán leží na posteli, jako by spal. Gelnaj smekl přílbu, a aby to tak nevypadalo, utírá si pot. Gerič trčí zasmušile ve dveřích. Jenom Biegl jde k ležícímu člověku a naklání se nad postelí. „Koukejte, tady na prsou,“ povídá. „Trochu krve. Vypadá to, jako by ho něčím probodli.“

„Domácí robota,“ bručí starosta.

Gelnaj se pomalu obrátil. „Co tím myslíte, Geriči?“

Starosta potřásl hlavou. „Nic.“ Chudák Juraj, myslí si.

Gelnaj se drbe v týle. „Podívejte se, Karličku, rozbité okno.“ Ale Karlíček Biegl odlepuje košili na prsou mrtvého a nakukuje pod ni. „Se dívám,“ cedí mezi zuby. „Nůž to nebyl. A že tak málo krve —“

„To okno, Biegl,“ opakuje Gelnaj. „To je něco pro vás.“

Biegl se obrací k oknu. Je zavřeno, jen v jedné tabulce vymáčkнутý otvor. „A hele,“ řekl potěšeně. „Tak tudy — Jenže tou dírou by nikdo neprolezl, Gelnaji. A tady jsou ve skle rýpance od diamantu, ale z vnitřku! A to je legrace!“

Gerič jde po špičkách k posteli. Ech, ty chudáku, jak ti čouhá nos! A oči zavřeny, jako by spal —

Biegl opatrně otvírá okno a vyhlíží ven. „To jsem si myslel,“ ohlašuje spokojeně. „Štěpy jsou venku, Gelnaji.“

Gelnaj zafuněl. „Tak vy, starosto,“ řekl rozvázně, „že je to domácí robota, co? A Štěpána Manyu jsem tu neviděl.“

„Bude snad doma, v Rybářech,“ míní starosta nějak neochotně.

Bieglůvi jede nos po všech koutech. „Nikde nic přeházeno, nic vypáčeno —“

„Mně se to nelíbí, Karličku,“ řekl Gelnaj.

Biegl se zazubil. „Příliš hloupé, že? Ale počkejte, dá se to pěkně zpracovat. Já mám, Gelnaji, rád jasné případy.“

Gelnaj se valí na dvorek, tlustý a důstojný. „Pojďte sem, Hordubalová. Kdo byl tulo noc v domě?“

„Jen já — a Hafie tuto, dcerka.“

„Kde jste spala?“

„V komoře, s Hafí.“

„Tuto ty dveře na dvorek byly zamčeny, pravda?“

„Zamčeny, prosím.“

„A ráno — zamčeny? Kdo je otvíral?“

„Já — když svítalo.“

„A kdo první našel mrtvolu?“

Nic. Polana sevfela rty.

„Kde je váš čeledín?“ najednou Biegl.

„Doma, prosím, v Rybářech.“

„Jak to víte?“

„Nu, — myslím si jen —“

„Neptám se, co si myslíte. Jak víte, že je v Rybářech?“

„— Nevím.“

„Kdy tu byl naposledy?“

„Před... desíti dny. Dostal výpověď —“

„Kdy jste ho viděla naposledy?“

„Před desíti dny.“

„Lžete,“ spustil Biegl bez míření. „Včera jste s ním byla. Víme to.“

„Není pravda,“ vydechla Polana zděšeně.

„Přiznejte se, Hordubalová,“ domlouvá Gelnaj.

„Ne — ano. Včera mne potkal —“

„Kde?“ udeřil Biegl.

„Venku.“

„Kde venku?“

Polana táká očima. „Za dědinou.“

„Co jste tam dělala? Co? Tak rychle!“

Polana nic.

„Vy jste s ním měla schůzku, vidíte,“ začíná zase Gelnaj.

„Ne. Bůh je můj svědek! Náhodou mne potkal —“

„Kde?“ Biegl znovu.

Polana obrací ušňvané oči ke Gelnajovi. „Náhodou mne potkal — Ptal se jen, kdy by si mohl přijít pro své věci. Má tu ještě své šaty, tamto ve stoji.“

„Aha, gazda ho vyhodil na minutu, že? A proč, prosím vás?“

„Pohádali se.“

„A kdy si měl přijít pro své věci?“

„Dnes — dnes ráno.“

„A přišel?“

„Nepřišel.“

„Protože přišel v noci,“ spustil Biegl.

„Ne, nebyl tu! Doma byl!“

„Jak to víte?“

Polana si bryže rty. „Nevím.“

„Pojďte, Hordubalová,“ řekl Biegl ostře. „Tam nad tím zavražděným nám povíte víc.“

Polana zavravorala.

„Nechte ji,“ hučí Vasil Gerič Vasilů. „Je těhotná.“

II

Gelnaj sedí na dvorku a nechává Bieglu, aby si prolezl celý dvorec. Čmuhá, čmuhá a oči mu dychtivostí svítí. Prošťáral stáje i chlévy, všechno oběhl a teď hledá i kdesi na půdě; zrovna oživil, jak ho to těší. Jsou to věci, myslí si Gelnaj; mně stačí cikáni a pořádek držet — Nu, ať má Karlíček nějakou radost.

Z jizby vychází doktor a jde si umýt pod pumpu ruce. Už je tu Biegl a ptá se nedočkavě: „Tak co, tak co?“

„To se ukáže při pitvě,“ praví doktor. „Ale řekl bych, že by to mohl být nějaký hřebík či co. Jenom dvě tři kapky krve — Divné.“

Polana mu nese ručnick.

„Děkuju, paní. A poslyšte, nebyl váš muž nějak nemocen?“

„Včera ležel, měl jakousi horkost.“

„Aha. A vy budete chovat, že?“

Polaně naskočil ruměnc. „Až z jara, pane velkomožný.“

„To nebude z jara, maminko. Někdy po Novém roce, že?“

Biegl potěšeně mrká za odcházející Polanou. „Tak to bychom měli motiv, Gelnaji. Hordubal se teprve v červenci vrátí z Ameriky.“

Gelnaj zafrkal. „Hordubalová myslí, že to byl někdo zvenčí. Prý se před nějakým týdnem její muž pobil v krémě a Fedelče zle zřídil, Gejzu. Hlavu mu rozbil. Gejza je rváš. Třeba je to msta, prý. To máte, Karličku, taky pěkný motiv.“

I doktor se dívá za Polanu a povídá roztržitě: „Škoda, vy mně ji zavřete, a já rád rodím. Tady se k žádné rodičce nedostanu, ženské tu rodí jako kočky — U téhle bude asi těžší porod.“

„Proč?“

„Stará a hubená. Asi čtyřicet, ne?“

„Kdepak,“ míní Gelnaj. „Stěží třicet. A tak on Hordubal stonal? Jak se to pozná na mrtvém?“

„Lékařské tajemství, Gelnaji, ale vám to povím. Pod postelí byl plný nočník.“

„To jsem si ani nevšiml,“ děl Biegl závistivě.

„Tak s Pánembohem, pánové,“ řekl doktor houpaje se na nožkách, „a o pitvě mně dáte vědět, že?“

„Já se ještě podívám po domě,“ brumlal Biegl, „a pak bychom mohli do Rybár.“

„A co vy to, Karličku, pořád hledáte? Ještě nějaký motiv?“

„Důkazy,“ řekl Biegl suše. „A nástroj.“

„Aha. Tak mnoho štěstí.“

Gelnaj se loudá k plotu a dává se do řeči se sousedkou; škádlí ji tak dlouho, až dostal hadrem po hlavě a voničku darem. V koutě u kůlny se krčí vyděšená Hafie. Gelnaj na ni dělá grimasy a šklebí se tak hrozně, že se Hafie chvilku bojí a pak to dělá po něm. Když Biegl po dlouhé době vyšel odkudsi ze stodoly, sedí Hafie žandáru Gelnajovi na klíně a povídá mu, že má dostat na králíky klec.

„Nic jsem nenašel,“ řekl Biegl mrzutě. „Ale já se sem ještě vrátím. To by bylo, abych — Řekl jste Geričovi, aby nám opatřil vozík do Rybár?“

„Už čeká,“ děl Gelnaj a plácnutím po zadečku propustil Hafii.

„Tak co vy, Gelnaji, co o tom myslíte?“

„Něco vám řeknu, Biegl,“ broukal vážně Gelnaj. „Já si o tom nebudu vůbec nic myslet. Já už toho mám za pětadvacet let dost. Mně se to nelíbí.“

„Inu, vražda, to není jen tak,“ povídá Biegl znalecky.

„A to ani ne, Karličku,“ řekl Gelnaj, potřásaje hlavou. „Jenže, víte, vražda na vesnici, to se nemá tak brát. Vy jste městský člověk, vy do toho tak nevidíte. Kdyby to byl loupežný mord, tak budu, kručínal, čuchat jako vy. Ale vražda v rodině — A já vám řeknu, já se ani nedivím, že Hordubala zabili.“

„Proč?“

„— To už je taková nešťastná nátura. Měl to napsáno na nose, holenku.“

Biegl se šklebil. „Čerta měl napsáno na nose. Měl v posteli mladého čeledína, to je to celé. Člověče Gelnaji, to je tak jasný případ —“

„Kdepak, případy v rodině nejsou nikdy jasné,“ bručel Gelnaj. „Však ještě uvidíte, Karličku. Zavraždit pro peníze, to je jasné, to se udělá jedna dvě; ale považte, týdný a týdný to v sobě nosit, po day a noci si to rozvažovat — to máte, Biegl, jako byste si čuchnul k pecku. Vám je to jasné, protože jste tu nový; ale já jsem je všechny znal, Karličku, všechny tři — Co vám budu povídat; pojedeme do Rybár.“

(Pokračování přístě)

Sověti letos dovolí mezinárodní komisi navštívit některé psychiatrické ústavy v SSSR

Po roce zdráhání a váhání se nyní SSSR konečně odhodlal pustit do SSSR tým amerických zalců psychiatrie a povolit jim vyšetřovat zneužívání psychiatrie k trestání politicky nepohodlných osob, z čehož je Moskva dosud obviňována na mezinárodním fóru. Americké ministerstvo zahraničí oznámilo, že v lednu odjede do SSSR skupina patnácti zalců soudní medicíny, práva a psychiatrie, vedená jedním z náměstků ministra zahraničí, Robertem Farrandem. Sověti této skupině odborníků údajně slíbili možnost navštívit kterýkoliv ústav, hovořit s pacienty, o něž bude mít zájem, i s jejich rodinami a studovat jejich lékařské záznamy. Návštěva byla dojednána skupinou amerických psychiatrů, která se právě vrátila ze SSSR a jejich rozhovory se sovětskými činiteli se zúčastnil i jeden z vysokých úředníků amerického ministerstva zahraničí. Vyšetřovací tým stráví v SSSR asi dva týdny a jména ústavů jež chce navštívit neoznámí předem, nýbrž až teprve po příjezdu do Moskvy. Podle jednoho ze zalců bude hovořit s asi třiceti nyní nejššími a bývalými pacienty.

Kolik lidí je dosud v SSSR internováno v psychiatrických ústavech za své politické a náboženské názory, nikdo přesně neví. Bývalý sovětský disident a psychiatr Anatolij Korjagin odhaduje počet asi na sto. A jiný bývalý sovětský disident a vězeň Alexandr Podrjabinek psal ve svém poselství nedávne mezinárodní konferenci o politickém zneužívání psychiatrie, že v tom směru se v Gorbáčově SSSR zatím mnoho neměnilo; i když tzv. „speciální psychiatrické ústavy“, jež obvykle slouží k věznění disidentů, jsou teď údajně převáděny ze správy ministerstva vnitra do správy ministerstva zdravotnictví. Podrjabinek napsal, že např. speciální ústav v Leninogradu je dosud v téže budově, za toutéž vysokou zdí, oběhnanou ostnatým drátem a střeženou strážemi a uvnitř že panují tytéž nelidské podmínky jako dřív.

Sovětské činitelé také doznali v jednáních s americkými psychiatry, že u mnoha těchto ústavů ve skutečnosti ještě nedošlo k převedení pod správu ministerstva zdravotnictví, řekla v interview s redaktory stanice radia Svobodná Evropa Ellen Mercerová, ředitelka mezinárodního oddělení Amerického psychiatrického sdružení (dále APS). Mercerová se zúčastnila moskevského jednání o lednové návštěvě vyšetřovacího týmu. Řekla, že ten tým se v SSSR rozdělí na čtyři skupiny, z nichž každá bude pracovat samostatně, a že navštíví jak normální tak speciální ústavy pro choromyslné. Není ovšem ani přesně známo, kolik těch „speciálních“ ústavů v SSSR je. APS ví o osmnácti. A v rozhovorech s americkými psychiatry prý sovětské činitelé také tvrdili, že některé z nich budou zrušeny.

Vatikánský diplomat pochválil Gorbáčovu řeč před OSN, avšak čeká na skutky

Arcibiskup Renato Martino, nuncius a oficiální zástupce Sváté stolice u OSN, pochválil proslov, který novopečený sovětský diktátor Michail Gorbáčov přednesl začátkem prosince '88 před Valným shromážděním OSN. Řekl, že tato jeho řeč byla „positivní“, protože v ní byla uznána potřeba svobody lidského svědomí, a že byla „krokem kupředu“ ve snahách o světový mír. Řekl například: „Tato jeho řeč pojednávala prakticky o všech problémech, které dnes tíží náš současný svět. Pro nás je zejména důležité to, co řekl o náboženské svobodě a o svobodě svědomí. S plným uznáním jsme vyslechli všechno to, co řekl o této věci.“ Když se potom Gorbáčov s prezidentem Reaganem a s nově zvoleným prezidentem Bushem odebrali k obědu na Governor's Island, arcibiskup Martino řekl při interview s novináři, že politické „trendy“, které právě Gorbáčov ohlásil, nejsou pro Západ žádnou novinkou, ale že však je významné, když je přednesl před Valným shromážděním OSN - a tedy před světovou veřejností - nový vládce SSSR (generál. tajemník sovětské komunistické strany a zároveň prezident celého SSSR), který až dosud všechny tyto západní ideály zamítal.

Arcibiskup Martino přijal s povděkem, že Gorbáčov ve své řeči uvedl církve společně s

Sověti, řekla Mercerová, sice vyslovili souhlas s návštěvou vyšetřovacího týmu už loni v dubnu, ale odmítali, aby se na něm podílelo dále APS, hlavní profesionální organizace amerických psychiatrů, protože současně kritizovalo sovětské zneužívání psychiatrie a de facto donutilo Sověty vystoupit z Mezinárodního sdružení psychiatrů. Sovětské sdružení však vystoupilo v r. 1983 dobrovolně, aby se vyhnulo potupnému vyloučení. Sověti žádali, aby se za to teď APS omluvilo, což se samozřejmě nestalo. Ale tentokrát ten požadavek odpadl. Sověti se o něm nezmínili. Mercerová bude členkou vyšetřovacího týmu a řekla v interview, že kromě rozhovorů s pacienty a inspekce ústavů má tým na programu rozhovory se svými sovětskými protějšky o nových zákonech, chystaných v SSSR na ochranu pacientů psychiatrických klinik.

vědci, kulturními osobnostmi, zástupci masových hnutí a jinými, jejichž účast na kampaních pro odzbrojení a pro jiné cíle mu je vítána. K tomu sám pak poznamenal rusky: „Myslím, že jeho idea, svolávat pravidelně - pod záštitou Spojených národů - shromáždění veřejných organizací, si zasluhuje veškeré pozornosti. Nakonec by z toho mohlo vzejít něco dobrého.“

Gorbáčov řekl, že po vypíracování „teoretického pojmu perestrojky“ SSSR nyní směřuje ke „druhé vývojové etapě“, která bude charakterizována „hlubokou demokratickou reformou celého sovětského systému.“ Tato etapa prý bude také vyžadovat nové zákony, které budou zajišťovat práva jednotlivců. Arcibiskup Martino projevil naději, že Gorbáčov bude mít „vnitřní sílu“ k uskutečnění těchto cílů a pak dodal: „Pan Gorbáčov učinil prozatím prohlášení všeobecných zásad, které Západ považuje už dávno za samozřejmé. Nyní bude třeba zjišťovat a ověřovat, zda tyto zásady budou v SSSR a jeho satelitech provedeny.“

Tím se tento vatikánský diplomat choval tak, jak měl; pochvalně uznal to, co pěkného Gorbáčov řekl, avšak svou pochalu nepřehnal. Přiznal, že nyní bude nutno čekat, jaké budou činy sovětských vládců. Toto je rozumný postoj, který, jak se zdá, zaujaly také americká vláda a celý západní svět. Nikdo se nesmí a nechce dát nepřijemné překvapit dosavadní sovětskou komunistickou proradností.

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland“
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRATKY

evropské vyhledání sklenářů u dělníků a obce v Československu

Velký výběr českých knih,
více než tisíc titulů,
nabízí:

Miroslav Konvička
12726 Archwood ST
North Hollywood, CA 91606
Napište si o katalogy

VOICE OF THE NATION

The aging of America

Opportunities in the healthcare industry

by Dominic Rechner

Health care has always been a large expenditure for Americans but recently it has been getting out of hand. In 1984 this figure totalled some \$380 billion or 11 % of total GNP - the single largest expenditure in the budget. (Health care as a function of GNP has increased over 300 % since 1930.) Americans have, arguably, the best and most complete health care system in the world. They spend more on drugs than any other nation (\$10 billion on legal drugs and \$4 billion on illegal drugs) and an additional \$5 to \$10 billion is spent each year on „devices” such as slenderizing machines, headache machines, air and water purifiers and negative ion generators. The single most important result of this elaborate health care system is that Americans are living longer... much longer.

When Columbus discovered America, the average life expectancy was 35 years. By the turn of the century it was still only 47 years, but due to advances in immunology, antibiotics and public health, by 1980 the average life expectancy had reached 74 years. It is expected that by the year 2000, the average life expectancy in the U.S. will be between 90 and 95 years. (Already, it is estimated that there are over 10,000 Americans alive today over the age of 100 years.)

The health care industry has created a „senior boom”, on a scale never before experienced in history. Consider that in 1983, for the first time in any nation in the world, the Uni-

ted States had more people over the age of 65 years old than under 25 years old. The over 65 age group is growing at a rate of three times that of the general population. It is expected that by the year 2050, the over 85 year category will be approximately 20 million Americans. Combine this with the huge „age shift” of the greying „baby boomers” (the first of 76 million baby boomers are entering middle age), and one can imagine a geriatric American society by the late 1990s.

The impact on this aging America on the health care system will be staggering. Over half of all newly diagnosed cancer patients are over the age of 60, and 80 % of heart attacks occur in patients over the age of 50 years. Similar statistics appear for diabetes, arthritis and stroke. The elderly are much more prone to catastrophic illness and in the very near future, there will be more and more of us are getting ill. Thus, the health care problems of the age will be much more prevalent in the near future.

One sector that should benefit tremendously from the aging population and health care strain is biotechnology. Companies in this sector, whose shares have recently been beaten down by the declining market, hold the keys to cures for cancer, antiwrinkle creams, hair rejuvenation, A.I.D.S. detection and a host of other products, which are for all intents, totally unrelated to the vagaries of the stock market. In a lacklustre and uncertain market, biotech companies could be the one group to outperform the market as they are driven by breakthroughs in research and not by the S&P 500 average.

(Consider that the U.S. Biotech Index has outperformed the S&P by 300 % since 1984.)

In many respects, owning a biotech stock is like holding a zero-coupon bond. Not much happens to the stock until a breakthrough is announced or a patent secured ... then bingo!

One of the „hottest” areas of research and development is in the area of cancer research. The Canadian Cancer Society estimates that the number of patients diagnosed to have the disease is increasing at 1.3 % per year and that there will be 100,000 new cases in Canada alone in 1989. Cancer, primarily a disease of the elderly, typically attacks during a time in the life cycle when the immune system begins to weaken and is unable to ward off diseases. Emerging companies active in developing cancer treatment products include Vancouver-based Quadra Logic Technologies (VSE, TSE-QLT) and Edmonton-Based Biomira Inc. (ME-BRA).

QLT has started phase three clinical trials in Photo Dynamic Therapy (PDT). PDT involves binding cancer antibiotics to light sensitive compounds derived from red blood cells (organic, therefore nontoxic), called porphyrin. The porphyrin are injected into the patient and are allowed to accumulate in the tumor. When exposed to a light source, the tumor is destroyed through a process called tissue necrosis. The Surrounding tissue is left intact and the patient does not suffer from the toxic reactions so common to chemotherapy and radioactive therapy.

The market potential for this type of cancer therapy is believed to be about \$300 million and PDT could receive FDA approval as early as 1989. QLT appears to be well diversified in its product research with potential blockbuster breakthroughs in several areas including Monoclonal Antibodies, Superoxide Dismutase and AIDS detection.

Biomira was formed in 1985 to focus on the research, development and marketing of cancer diagnostic and therapeutic products. Biomira's products are based upon its proprietary synthetic carbohydrate antigens (STAGS). Biomira believes that its ability to produce chemically synthetic copies of naturally occurring antigens provides them with excellent advantages

in antigen and antibody cancer research.

In the first three months of 1988, Biomira's shares have increased in value by 83 %. Biomira recently announced agreements with multi-nationals for Japanese and European distribution diagnostic kits for gastrointestinal, ovarian and breast cancers.

Other notable players in the cancer research area include American based companies: Xoma Corp. (XOMA), Biogen N.V. (BGENF), Centus Corp. (CTUS), Cytogen Corp. (CYTO), Centocor (CNTO), Genetics Institute (GENI), and Immunex Corp. (IMNX). Some of the products currently in the clinical trial stage include the following list:

Continental Pharma Cryosan (ME-CMP.A) is a Montreal-based company active in the field of genetic engineering. Cryosan has cloned the genes responsible for the production of the enzyme Heparinase. Heparinase has the ability to cut and neutralize Heparin (a potent anticoagulant used in open heart surgery). Crysan's Heparinase filter allows the use of heparinase after surgery without unwanted allergic responses. U.S. revenues for the filter, which can also be used for human dialysis, could be as high as \$80 million, with an additional \$20 million from the home health care market.

Connaught Biosciences (TSE-CSF) is Canada's most senior life science company with revenues in the \$200 million area. Subsidiaries are actively engaged in the development of vaccines, insulin and plasma, as well as contract scientific research services.

The company has been a leader in diabetes therapy and is well advanced on a breakthrough technology which promises to eliminate the need for diabetics need for insulin injections. The process using encapsulated beta cells shielded by a patented semi-permeable membrane is from all reports, 3-4 years away from being marketable. Its potential is quite spectacular. Connaught has been the subject of a takeover attempt by the giant French institute Merieux.

Investors wanting a focus on long term care facilities, hospital management and specialty hospitals (one of America's

most profitable sectors) should take a careful look at National Medical Enterprises (NME). NME with revenues in excess of \$3 billion is the second largest hospital management company in the U.S., second only to Hospitals Corporation of America. NME has had an impressive long term return on equity of some 24 % per year (double the American corporate average). Although competition has been fierce in this sector, NME has demonstrated capable management and the ability to steadily increase cash flow and earnings every year. At recent price levels when the company was earning \$0.99 per share and generating revenues of \$16.00 per share. 1989 forecasts are for earnings of over \$2.00 per share and revenues of \$43.00 per share.

Excellent demographics, a more favorable regulatory environment, an ongoing stock buyback program and low valuations make this company an attractive choice for investors wanting a foothold in the „greying” market.

For the more speculative investor who wants a different „wrinkle” on emerging companies, Horizon Village Corporation (VSE-HVI) may fit the bill. Recently taken public by Vancouver's Canam Investment Corp. HVI has reported impressive growth since 1985. A market niche player in luxury housing for older, wealthier Canadians, HVI has identified a housing segment which appears to be 50 % more profitable than the housing industry average. Gross sales in 1988 were C\$ 25 million, compared to C\$2 million in 1985. HVI is projecting 1989 sales of C\$50 million with pre-tax earnings of C\$3.8 million. Based on 8.3 million shares outstanding (6.7 are management held), earning in 1989 could approach C\$2.18 per share. Listings are pending on the ASE, TSE and NASDAQ.

HVI claims that interest rate increases will not affect their business as 95 % of clients pay with cash. HVI's own interest costs are reported to be less than 1 % of total costs.

Dominic Rechner, F.C.S.I., is a graduate student of Financial Economics at Simon Fraser University, Burnaby, B.C. (World Investment News, Canada, Oct. - Nov. 88.)

MEALMAKERS

6714 W. Cermak Berwyn

“Only Mama Cooks Better”

Fully Cooked Meals

We Cater To Parties

- Dumplings
- Sausages
- Roast Duck
- Bakery Goods
- Roast Pork
- Jaternice
- Breaded Pork Tenderloin
- Beef With Specialty Gravies
- And Lots More Fine Foods

10% Off Any Purchase With This Coupon

Delivery Service 484-2711 Why Cook? Call Us